

Tidskriften

Kuba

NUMMER 4 – 2025

BRYT
BLOCKADEN!

NY BOK
OM KUBA

KRIGSHETSARE
FÅR FREDSPRIS

COLOMBIA RYTER
IFRÅN I FN

KUBAS
MILJÖARBETE

KONFERENS-
RAPPORTER

FRIHET ELLER DÖDEN!

Den progressiva mänskligheten
mot reaktionens mörker

Svensk-Kubanska Föreningen

svensk-kubanska.se

Venezuelas bolivarianska folkmilis är redo för allt USA har att komma med.
Bild: Correo del Orinoco

SVENSK-KUBANSKA FÖRENINGEN

Tidskriften Kuba ger saklig information om Kuba, dess samhällsutveckling, vardagsliv, ekonomi, kultur, internationellt samarbete och solidaritet.

Besöksadress och postadress:

Tegelviksgatan 40
116 41 Stockholm

Telefon: 08 - 31 95 30

E-post: info@svensk-kubanska.se

Webbsida: svensk-kubanska.se

Prenumeration Tidskriften Kuba

Tidskriften ges ut fyra gånger per år och ingår i föreningsmedlemskapet.
Endast prenumeration.....200 kr/år
Utlandsprenumeration.....300 kr/år

Medlemsavgifter

Ordinarie.....300 kr/år
Pensionärer, studerande, arbetslösa och ungdomar under 20 år..150 kr/år
Familjemedlemskap.....450 kr/år
Stödmedlemskap.....400 kr/år

Medlemsavgift och övrigt stöd inbetalas via:

Plusgiro 40 54 11-0
Swish 123 589 09 75

Ansvarig utgivare Matías Diessler
Redaktör Hannes Pakarinen
Redaktionsmedlem Zoltan Tiroler
Redaktionsmedlem Inka Persson

redaktionen@svensk-kubanska.se

Om inte annat anges svarar redaktionen för text, översättningar och redigering.

Foto omslag: Enro

Foto baksida: Enro

Layout: Hannes Pakarinen

Tryckeri: Åtta 45 Tryckeri AB

ISSN 1402-8638

Pressläggning nr 4/2025

23 oktober 2025

INNEHÅLL

- 4 Ledare: Bryt blockaden!
Matías Diessler
- 5 Kuba: Aktuella händelser
och USA-blockaden
Elizabeth Ribeira
- 9 Kuba i bergfast solidaritet
med Palestina
Zoltan Tiroler
- 10 Bokrecension: Boken om Kuba
Inka Persson
- 11 Myglet bakom Machados fredspris
Zoltan Tiroler
- 13 Solidaritetsmöte för Venezuela
Zoltan Tiroler
- 14 "Att försvara Kuba är
att försvara rättvisa"
Zoltan Tiroler
- 15 Uttalande från det
nordeuropeiska mötet
- 16 För en värld där hälsa
inte är en vara
Rémy Herrera

OM FÖRENINGEN

Svensk-Kubanska Föreningen är en partipolitiskt obunden förening med målsättningen att stödja den socialistiska revolutionen på Kuba och de latinamerikanska folkens kamp mot imperialismen; att vara en del i den anti-imperialistiska kampen i Sverige; att främja de vänskapliga, kulturella och ekonomiska förbindelserna mellan Sverige och Kuba; att i detta syfte sprida information om förhållandena på Kuba och skapa bästa möjliga kontakter mellan folken i respektive länder.

Med undantag för ledaren, återspeglar artiklarna i Tidskriften Kuba inte nödvändigtvis Svensk-Kubanska Föreningens ståndpunkter.

På Svensk-Kubanska Föreningens hemsida publiceras dagliga uppdateringar om läget på Kuba och i övriga Latinamerika. Följ länken nedan för att läsa exklusiva artiklar!
svensk-kubanska.se

- 19 "I frihetens eller dödens tidsålder"
Gustavo Petro
- 24 Kuba: ett miljövänligt land?
Denis Lavauzelle
- 26 Höstkonferens för Kuba
Hannes Pakarinen
- 28 Notiser från Vårt Amerika
- 30 Smått & Gott
- 31 Kontaktinformation
Svensk-Kubanska Föreningen

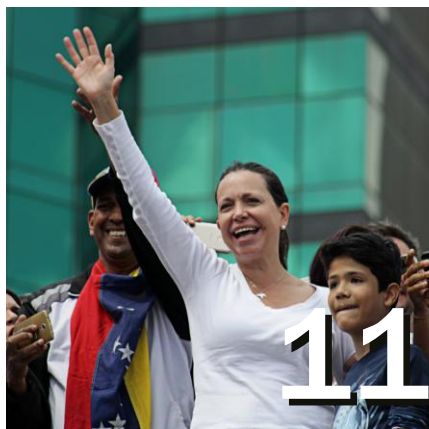

Bild: Alexcocopro

Bild: Cubaminrex-Prensa

**Ge ett bidrag till
medicinkampanjen!**

Swish
123 182 37 72

PlusGiro
23 57 15-0

**Varje krona räknas!
Tack för ditt bidrag!**

Bild: FN

Bild: Hannes Pakarinen

Redaktionsspalten

Utrycket som pryder omslaget på denna tidning har lämnat många par läppar genom historien. Från att ha varit Simon Bolívars stridsrop, till att i något modifierad form (*Fosterlandet* eller *döden*) fått avsluta Che Guevaras anförande inför FN-general-församlingen 1964, har denna mening blivit ett mantra för hela den progressiva tredje världens kamp.

Så även i september, då Colombias president Gustavo Petro framförde ett av de mest imponerande FN-talen på länge, och upprepade den berömda frasen. Men som han själv sade (s. 19–23), är detta inte tiden för ord och fraser, utan för handling.

Det progressiva Latinamerika fortsätter sin kamp emot imperialismen, och emot en allt mer drakonisk, *gusanoled*d US-amerikansk utrikespolitik. De "tre giganterna" Kuba, Ve-

nezuela och Nicaragua går som vanligt längst fram i denna kamp, men även på andra håll kan man ana stora förändringar.

I detta nummer av Tidskriften Kuba ska vi fokusera på det progressiva Latinamerikas kamp för friheten, mot imperialismen. Det absurda beslutet att utse den venezolanska kupp-makaren María Corina Machado till årets Nobelpristagare i fred (s. 11–12) avsett att bilda opinion för en kommande reaktionär intervention mot Venezuela kontrasterar mot Gustavo Petros hoppfullt sinnade appell till hela det Globala Syd – visar rentav hur moraliskt bankrutt det Globala Nord är i jämförelse.

Självfallet ska vi inte glömma bort det nationella solidaritetsarbete vi bedriver. Därför publicerar vi även rapporter om tre nyliga konferenser som Svensk-Kubanska Föreningens

representanter varit inblandade i; solidaritetskonferensen med Venezuela (s. 13), det nordeuropeiska mötet för Kuba (s. 14–15) samt föreningens höstmöte (s. 26–27).

Utöver Latinamerika-artiklarna bjuder vi på läsning om den kubanska sjukvården (s. 16–18), miljöarbete på Kuba (s. 24–25) och mycket mer.

Eftersom detta är årets sista Tidskriften Kuba, vill redaktionen också passa på att önska alla läsare en god jul och ett gott nytt år. Visst kan det verka märkligt att framföra en sådan hälsning redan i slutet av november, då detta nummer förhoppningsvis når läsarna. Men i en värld där folkmord är självförsvar och uppmaning till militär intervention är "arbete för freden", tillåter vi oss att vara lite märkliga. Glad läsning!

**HANNES PAKARINEN
REDAKTÖR**

Voting Started						11/2/2023			11:57:30 AM		
Item 38 - A/78/L.5											
Necessity of ending the economic, commercial and financial embargo imposed by the											
☒ AFGHANISTAN	☒ CAMEROON	☒ FINLAND	☒ KUWAIT	☒ NEPAL	☒ SAUDI ARABIA	☒ UKRAINE	☒ UNITED ARA...	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY
☒ ALBANIA	☒ CANADA	☒ FRANCE	☒ KYRGYZSTAN	☒ NETHERLAN...	☒ SENEGAL	☒ UNITED ARA...	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN
☒ ALGERIA	☒ CENTRAL AF...	☒ GABON	☒ LAO PDR	☒ NEW ZEALAND	☒ SERBIA	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ ANDORRA	☒ CHAD	☒ GAMBIA	☒ LATVIA	☒ NICARAGUA	☒ SEYCHELLES	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ ANGOLA	☒ CHILE	☒ GEORGIA	☒ LEBANON	☒ NIGER	☒ SIERRA LEONE	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ ANTIGUA-BA...	☒ CHINA	☒ GERMANY	☒ LESOTHO	☒ NIGERIA	☒ SINGAPORE	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ ARGENTINA	☒ COLOMBIA	☒ GHANA	☒ LIBERIA	☒ NORTH MAC...	☒ SLOVAKIA	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ ARMENIA	☒ COMOROS	☒ GREECE	☒ LIBYA	☒ NORWAY	☒ SLOVENIA	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ AUSTRALIA	☒ CONGO	☒ GRENADA	☒ LIECHTENSTEIN	☒ OMAN	☒ SOLOMON IS...	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ AUSTRIA	☒ COSTA RICA	☒ GUATEMALA	☒ LITHUANIA	☒ PAKISTAN	☒ SOMALIA	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ AZERBAIJAN	☒ COTE D'IVOIRE	☒ GUINEA	☒ LUXEMBOURG	☒ PALAU	☒ SOUTH AFRICA	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BAHAMAS	☒ CROATIA	☒ GUINEA-BISS...	☒ MADAGASCAR	☒ PANAMA	☒ SOUTH SUDAN	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BAHRAIN	☒ CUBA	☒ GUYANA	☒ MALAWI	☒ PAPUA NEW ...	☒ SPAIN	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BANGLADESH	☒ CYPRUS	☒ HAITI	☒ MALAYSIA	☒ PARAGUAY	☒ SRI LANKA	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BARBADOS	☒ CZECHIA	☒ HONDURAS	☒ MALDIVES	☒ PERU	☒ SUDAN	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BELARUS	☒ DEM PR OF K...	☒ HUNGARY	☒ MALI	☒ PHILIPPINES	☒ SURINAME	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BELGIUM	☒ DEM REP OF ...	☒ ICELAND	☒ MALTA	☒ POLAND	☒ SWEDEN	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BELIZE	☒ DENMARK	☒ INDIA	☒ MARSHALL IS...	☒ PORTUGAL	☒ SWITZERLAND	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BENIN	☒ DJIBOUTI	☒ INDONESIA	☒ MAURITANIA	☒ QATAR	☒ SYRIAN ARA...	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BHUTAN	☒ DOMINICA	☒ IRAN (ISLAMI...	☒ MAURITIUS	☒ REP OF KOREA	☒ TAIKISTAN	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BOLIVIA	☒ DOMINICAN ...	☒ IRAQ	☒ MEXICO	☒ REP OF MOL...	☒ THAILAND	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BOSNIA-HER...	☒ ECUADOR	☒ IRELAND	☒ MICRONESIA...	☒ ROMANIA	☒ TIMOR-LESTE	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BOTSWANA	☒ EGYPT	☒ ISRAEL	☒ MONACO	☒ RUSSIAN FED...	☒ TOGO	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BRAZIL	☒ EL SALVADOR	☒ ITALY	☒ MONGOLIA	☒ RWANDA	☒ TRINIDAD-TO...	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BRUNEI DAR...	☒ EQUATORIAL...	☒ JAMAICA	☒ MONTENEGRO	☒ SAINT KITT...	☒ TUNISIA	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BULGARIA	☒ ERITREA	☒ JAPAN	☒ MOROCCO	☒ SAINT LUCIA	☒ TURKMENIST...	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BURKINA FASO	☒ ESTONIA	☒ JORDAN	☒ MOZAMBIQUE	☒ SAINT VINCE...	☒ TURKMENIST...	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ BURUNDI	☒ ESUATINI	☒ KAZAKHSTAN	☒ MYANMAR	☒ SAMOA	☒ TUVALU	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU
☒ CABO VERDE	☒ ETHIOPIA	☒ KENYA	☒ NAMIBIA	☒ SAN MARINO	☒ TURKYE	☒ UNITED KING...	☒ UNITED REP...	☒ UNITED STA...	☒ URUGUAY	☒ UZBEKISTAN	☒ VANUATU

FN-omröstningsresultat i blockadfrågan år 2023. Bild: FN

LEDARE: Bryt blockaden!

När FN återigen röstar om resolutionen som fördömer blockaden av Kuba står Sverige inför ett vägval. Kommer regeringen, med ett fascistiskt parti i ryggen, fortsätta sin underdåniga lydnad mot USA? Eller våga visa ett minimum av anständighet?

Med allt fler fascistoida regeringar vid makten är risken överhängande att fler länder tar chansen att sparka på Kubas folk. Så även den svenska regeringen.

Jag skrev nyligen ett öppet brev till ansvariga ministrar i utrikesdepartementet för att påminna dem om Sveriges ansvar. Något svar förväntar vi oss knappast. Vilken rutten syn de står för visar ju redan de cyniska kommentarerna från Maria Malmer Stenergård om att Sumudflottillen och Greta bör skylla sig själva.

Det är därför Svensk-Kubanska behövs som en del i den globala solidaritetsrörelsen för Kuba. Tillsammans multiplicerar vi rösterna mot imperialistiskt stöveltramp. Här kommer brevet i sin helhet:

År efter år har världen talat. Nu är det dags att agera. Sveriges tradition av att försvara internationell rätt och små staters suveränitet måste omsättas i konkret handling för Kubas folk.

Under 32 år i följd har världen fördömt USA:s ekonomiska och finansiella blockad mot Kuba i FN:s generalförsamling. Vid den senaste

omröstningen 2024 stödde 187 länder resolutionen mot blockaden, endast två röstade för den. Sedan 1992 har aldrig fler än fyra länder samtidigt uttryckt sitt stöd för blockaden vid någon enda omröstning. En enighet som visar världssamfundets fördömande av blockaden som en orättvis åtgärd med katastrofala konsekvenser för landets befolkning.

Trots detta har villkoren skruvats åt ytterligare. Genom den godtyckliga stämplingen av Kuba som ett land som sägs stödja terrorism samt ytterligare ett batteri av sanktioner från Trump-administrationen har situationen för befolkningen på Kuba dramatiskt förvärrats.

Detta har fått konkreta konsekvenser. Europeiska banker och företag värjer sig från att genomföra alla former av transaktioner med Kuba, inklusive sådana av humanitär karaktär såsom export av livsmedel och mediciner. Kuba kvävs därmed ekonomiskt, och kubanerna lider av brist på nödvändiga varor, frekventa strömavbrott och brist på transportmedel. Det är en målinriktad svältpolitik som under de senaste åren har fått många välutbildade kubaner att emigrera.

Blockaden och terrorstämplingen bygger helt på USA:s inhemska lagstiftning och har enligt internationell rätt ingen jurisdiktion över EU eller någon av dess medlemsstaters självständiga rätt till handel och utbyte länder emellan. Men det är genom hot och repressalier riktade mot andra

stater och företag som USA uppnår en extraterritoriell verkan av sina avsikter gentemot Kuba. Därmed trampar USA medvetet och hänsynslöst ner internationell rätt och mänskliga rättigheter under sina fötter.

Svensk-Kubanska Föreningen förväntar sig därför att Sveriges regering agerar genom att:

Rösta mot blockaden i FN:s generalförsamling och stå upp för internationell rätt och små länders suveränitet.

Fortsätta att implementera och utveckla PDCA-avtalet (*Political Dialogue and Cooperation Agreement*) genom konstruktiv dialog, normalisering av handelsrelationer och respekt för Kubas suveränitet.

Verka aktivt för att Kuba tas bort från USA:s godtyckliga lista över länder som sägs stödja terrorism – en stämpling som saknar grund och försvårar normal handel.

Blockaden är ännu ett exempel på hur några stater tar sig rätten att straffa andra fysiskt och ekonomiskt under förevändningen att försvara demokrati. Vad dessa länder får istället är kaos, förstörelse och korruption. Människoliv som slås i spillror och missade möjligheter för de kommande generationerna. I förlängningen glider vi samtidigt mot en världsordning som undergräver alla överstatliga institutioner och där den starkes rätt och aggressioner är det enda som talar, med risk för förödande konsekvenser för hela mänskligheten.

Just därför har Sverige en lång tradition av att stå upp för internationell rätt, multilateralism och små länders rätt till självbestämmande. Nu är det dags att omsätta dessa principer i handling. Det kubanska folket har lidit tillräckligt länge under en blockad som världssamfundet enhälligt fördömer. Sverige måste vara en tydlig röst för rättvisa – inte genom passivitet, utan genom aktivt engagemang för att blockaden äntligen ska upphöra och Kuba ges möjlighet att utvecklas i fred och frihet.

MATIAS DISSLER
ORDFÖRANDE
SVENSK-KUBANSKA FÖRENINGEN

Kuba står inför ett mycket allvarligt läge. Men kampen fortsätter. Bild: Pixabay

Kuba: Aktuella händelser och USA-blockaden

Nyligen besökte Elizabeth Ribeira från Kubanska Institutet för Vänskap med Folken (ICAP) Sverige på en föreläsningsturné. Följande artikel är en kortad version av den text som låg till grund för föredragen och behandlar nuläget i Kuba.

Den som aldrig har varit i Kuba har antagligen gjort sig en uppfattning om Kuba baserad på vad man har läst i etablerade medier, på sociala nätverk, vad man har hört från andra. Vissa har till och med uppfattningen att Kuba har stått still i tiden, insvept i 1950-talets mystik, med gangsters, antika bilar, etc.

De som är bekanta med den kubanska revolutionens historia, våra närmaste vänner, är mycket mer oroade över de förändringar som har skett under senare år, den svåra situation vi befinner oss i och effekterna på den livskvalité och standard som revolutionen har uppnått för allmänheten, faktorer som har varit den revolutionära processens stoltheter. Och naturligtvis förstår vi deras oro i detta avseende.

För alla, oavsett om de är välbekanta med vår verklighet eller inte, kan Kuba vara en fråga, ett mysterium, en vägledning och en källa till hopp, beroende på varje persons ideal.

Vad händer egentligen i Kuba? Hur klarar detta annorlunda samhälle att, mot alla odds, fortsätta eftersträva och bygga socialismen. Vad orsakar den komplexa situation som kuba-

nerna upplever idag? Jag ska försöka besvara några av de frågor som ofta ställs om Kuba.

De bilaterala relationerna mellan Kuba och USA har historiskt sett haft upp- och nedgångar. Fler nedgångar än uppgångar, kan man säga. USA:s administrationer har genomfört en rad åtgärder – från president Kennedy till idag – som syftar till att sätta press på den kubanska regeringen och åstadkomma ett regimskifte. Om vi skulle uttrycka det i en enda mening skulle vi säga att vi talar om ett ekonomiskt krig, en ekonomisk blockad mot Kuba. Och observera att jag säger blockad, inte embargo.

Många använder felaktigt ordet ”embargo”. Detta är missvisande för den verkliga omfattningen av landets politik. Den US-amerikanska regeringen förbjuder inte bara handel och utbyte mellan sina företag, institutioner och Kubas befolkning, utan har också mycket starka extraterritoriella avsikter, med syfte att hindra Kubas relationer med andra länder, och dessutom för att straffa tredje part som bibehåller kontakt med Kuba, avseende både handel och investeringar.

Låt oss fokusera på president Trump

och hans politik gentemot Kuba under hans två mandatperioder. Han har upprätthållit en fientlig politik på högsta nivå mot Kuba, accentuerad av dess aggressivitet och konsekvenser.

Alla samhällssfärer, ekonomin samt Kubas medborgare lider dagligen av effekterna av detta, förstärkta av pandemin. Med fler än 240 åtgärder skärpte Trump blockaden. Det folk-mordsmässiga målet är att ekonomiskt kväva landet, att undergräva den inre ordningen, skapa en okontrollerad situation och störta revolutionen. De mest avvikande åtgärder denna regering vidtog var att vägra tillåta USA-ägda företag att sälja syrgas för vård av Kubas kritiskt sjuka COVID-patienter.

USA:s påtryckningar och blockadens extraterritoriella karaktär medförde att antalet spärrade bankkonton ökade avsevärt, liksom stoppen för transaktioner samt andra hinder för diplomatiska och affärsmässiga representationer utomlands.

Parallellt med strategin mot Venezuela och under förevändning av påstådd kubansk inblandning i landet vidtog USA åtgärder mot fartyg, rederier och försäkringsbolag kopplade till bränsletransporter. Bara under 2019 straffades 53 fartyg och 27 företag.

Resesektorn var ett ständigt förekommande mål under Trump-administrationens första period och är fortfarande så 2025. Bland införda åtgärder finns förbud mot resor med kryssningsfartyg, försvårande för utbildningsresor och för medborgare i USA att besöka Kuba. Det skapades också en lista över "förbjudna boenden", omfattande 422 hotell och hyreshus. Detta blev ytterligare ett avskräckande incitament för att resa till Kuba.

Reguljära flyg och charterflyg ställdes in i hela landet, förutom Havanna där flygningarna dock också begränsades. Effekterna av detta påverkade både amerikanska medborgare och kubanska familjer.

Det har också förekommit förföljelse och övervakning av alla som har beslutat att resa trots förbuden, särskilt personer som kommer med solidaritetsprojekt, organiserade av ICAP. När de stiger av planet i USA förhörs de, deras tillhörigheter konfiskeras och deras telefoner genomsökta, bland andra civilrättsliga brott.

Att ESTA (ett elektroniskt inresetillstånd för turism i USA) inte gäller om du tidigare har varit i Kuba, utan du tvingas söka visum, har bidragit till att cirka en miljon turister från Europa slutade resa till Kuba bara under 2023.

Detta är bara en bråkdel av vad som genomfördes under Trumps första mandatperiod – fler än 200 åtgärder. Sedan han återvände till Vita huset i januari 2025 har Donald Trump lanserat en strategi för maximalt tryck mot Kuba, genom att upphäva Bidenadministrationens lättnader av vissa restriktioner och återinföra ekonomiska och immigrationssanktioner.

Starkt bidragande orsaker är de påtryckningar som utövas av Marco Rubio, utrikesminister ("kuban-amerikan", som inte har något kubanskt över sig men som använder kriget mot Kuba för sin politiska karriär och personliga ekonomi), och den antikubanska terroristlobbyn som består av kongressledamöter, senatorer och regeringstjänstemän, såsom

Maria Elvira Salazar, Bob Menéndez, Mauricio Claver Carone, bland andra.

Den 20 januari 2025, bara timmar efter att han tillträtt, upphävde Donald Trump den tidigare administrationens beslut och inkluderade åter Kuba på listan över "statssponsorer av terrorism". Detta fall illustrerar hur man använder metoder som är skadliga för en hel befolkning genom kriminaliseringen av en hel nation.

Beteckningen "statssponsor av terrorism" har fundamentalt politisk karaktär och förstärker Washington-regeringens globala polisroll. Syftet är att avgöra vilket land som ska bedömas vara en terroriststat för att sanktionera det utanför FN-stadgan.

Konsekvenserna av att orättfärdigt kriminalisera den kubanska staten har en rad återverkningar som går långt utöver effekterna på regering och ledning; de har en indirekt påverkan på alla kubaners liv.

Det internationella banksystemet ställer ofta orättfärdiga villkor eller vänder helt enkelt ryggen till alla möjligheter att samarbeta med Kuba – såväl dess statligt ägda som privata företag, utländska invånare eller

besökare och landets medborgare.

Kuba hindras systematiskt och genomgripande att öppna bankkonton utomlands och att få tillgång till digitala banktjänster via servrar, detta så viktiga för utvecklingen av landets ekonomiska verksamhet. Det inverkar särskilt på turism och affärsverksamhet, vilket försvagar potentialen för ekonomisk tillväxt. Det är ofta svårt för en utländsk medborgare att göra betalningar med Visa-kort.

Tillgång till krediter är bland landets allvarligaste svårigheter och begränsar investeringsmöjligheterna. Bristen på banksystem har direkta konsekvenser för kubaner utomlands som hindras att skicka ekonomiskt stöd till familjen via de plattformar som erbjuder enkla kontantöverföringar, eftersom dessa inte tillåter överföringar till Kuba.

Sedan Donald Trump tillträdde i januari 2017 har USAID (United States Agency for International Development) investerat nästan 50 miljoner dollar mot Kuba, medan NED (National Endowment for Democracy) har avsatt drygt 23 miljoner för liknande fientliga ändamål.

I planerna ingår att finansiera kontra-

Kubanerna fortsätter leva sina liv, trots överväldigande motstånd. Bild: Enro

Kubanerna vill ha kvar sitt socialistiska samhällssystem. På bilden syns första maj i Havanna 2025. Bild: Granma

revolutionärers resor till Europa och att presentera dem som "människo-rättsaktivister" eller som "agenter för förändring i det kubanska samhället". Dessa är inget annat än legosoldater som betalas i dollar tagna från USA:s arbetares skatter.

Dessa "diplomatiska subversionsresor" är en variant av medieoperationen mot Kuba, som främjar resor av antikubanska aktivister till Europa för att träffa tjänstemän och parlamentsledamöter för att framföra klagomål, missnöjen, intressen och agendor mot den kubanska regeringen.

Exempel: I år träffade ledare med kopplingar till en organisation som heter Race and Equality den tidigare litauiska premiärministern och nuvarande parlamentsledamoten Andrius Kubilius, i syfte att villkora och, om nödvändigt, bojkotta undertecknandet av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska Unionen och den kubanska regeringen. Man undrar hur dessa individer, i många fall terrorister, lyckas sitta i Bryssels väntrum – genom program som finansieras av NED och USAID och bakom dem det US-amerikanska utrikesdepartementet.

Man kan se exempel på denna politik i världens alla länder. Våra

solidaritetsvänner har upplevt blockadens effekter vid olika tillfällen. Läs gärna den senaste rapporten, som presenterades förra månaden av Kubas utrikesminister och snart ska läggas fram för FN, om behovet att upphöra med blockaden. Den innehåller många fler illustrativa exempel.

Hela detta diaboliska maskineri, sammanfattat på några minuter, har en djupgående och förödande effekt på kubanska familjer. Inte bara hindras vi utveckla det land vi vill ha, utan även livsplaner lamslås. Livskvaliteten för varje person i Kuba skadas av blockaden. Och denna mänskliga och psykologiska skada är oöverskådlig.

Denna massiva skada återspeglas i en krigsekonomi som arbetar under komplexa förhållanden och med alla möjliga obalanser: en blygsam injektion av utländskt kapital inför det ökande externa trycket på potentiella investerare att avbryta eller att inte starta företag på Kuba; en märkbar nedgång i turismen, en av våra viktigaste inkomstkällor, och med den en drastisk inverkan på revolutionens sociala program, med mycket mera.

Som ni förstår är situationen ganska komplex. Föreställ er hur kubaner-

nas liv måste vara från det ögonblick de vaknar tills de går och lägger sig, dag efter dag, månad efter månad, varje år, i detta permanenta tillstånd av förlust, stress och systematisk utmattning.

Kommer folk att säga att kubaner är galna för att de försvarar, för att de vill? Varför förespråkas socialism fortfarande? Är det en nyck, en nödvändighet eller ett resultat av objektiva historiska förhållanden, att insistera på socialism som en utvecklingsmodell för Kuba? Är socialism en ständig uppmaning till uppoffring? Vad kan göras för att säkerställa den kubanska socialismens framgång?

Poängen är att socialism för Kuba är det enda alternativet för att garantera nationellt oberoende och möjligheten att uppnå en överlägsen, mer human samhällsordning, en ordning av sann rättvisa och frihet. Vi tror starkt på detta. Men vi måste säga att Kuba är ett land som är i färd med att bygga socialism.

Och detta är en lång väg och, som ni förstår, full av växlingar och förändringar. Andra modeller av socialism har haft andra resultat eftersom de verkar under olika socioekonomiska förhållanden. Socialism och utveckling går samma väg, även om media (kontrollerade av stora imperialistiska företag, främst USA) försöker förvränga denna idé. Och fakta visar också att de har gjort allt för att få oss att misslyckas.

Men Kuba har visat att det är möjligt att uppnå utveckling även under en blockadpolitik, som man har bedrivit mot oss i snart 65 år. Den socialism vi har är snarare vad vi har uppnått än vad vi skulle ha önskat. Den är det sammanlagda resultatet av olika sammanhang och avbrott, av framsteg och motgångar, men med en tydlig uppfattning om det samhälle vi vill ha.

Internationell solidaritet är avgörande för Kuba. Tusentals vänskapsorganisationer runt om i världen har stöttat den kubanska revolutionen sedan dess seger. I Europa är den solidariteten mycket stark. Utan det stödet från våra vänner hade det va-

rit mycket svårt att överleva. Kuba behöver den solidariteten för att fortsätta. Därför är det viktigt att fler människor fortsätter ansluta sig till vår sak.

Särskilt för unga människor är det viktigt att vidmakthålla pressen på europeiska regeringar att försvara sina egna medborgares rätt att ha relationer med Kuba utan US-amerikanska påtryckningar, så att blockaden kan hävas. Att resa till Kuba är viktigt; ingen kan försvara eller älska något de inte känner till. Att vara där med kubaner och lära sig om deras verklighet är det bästa sättet att hjälpa Kuba, både politiskt och ekonomiskt. Och naturligtvis är solidaritet, att skicka resurser för att hjälpa de mest drabbade sektorerna i vårt land, ett litet bidrag som hjälper till att lindra vår situation.

I år firar ICAP 65 år av skapande av vänskapsband med världens folk. Vi inbjuder därför alla att delta i detta firande, oavsett om det är genom att gå med i Vänskapsföreningen här i landet, delta i stödaktiviteter, lära sig mer om Kuba eller besöka oss genom våra volontärgrupper, som vi anordnar vid olika tidpunkter under året.

En kubansk sångare bosatt i USA, berättade i ett inlägg på sociala medier om sina erfarenheter som migrant och sa: "Att bo utanför Kuba kostar inte bara pengar utan det tar också hårt på din själ. Kylskåpet må vara fullt, men bordet tomt på kyssar, kramar och gemensamma skratt. Städer fulla av människor, men tomma på dina egna berättelser. Ensamhet går ofta obemärkt förbi; den är förklädd till rutin. Du firar ensam, födelsedagar blir videosamtal och dina skämt har inte längre någon som förstår deras accent. Ingen märker när du packar din resväska och ger dig ut för att följa dina drömmar, för den amerikanska drömmen kommer med ett tyst pris. Du kan fylla dina fickor, men din själ lämnas tom på tillgivenhet och mänsklig värme."

Detta är mycket sorgligt. Det är ödet för många som legitimt har beslutat att lämna landet i sökandet efter ett

bättre liv, men tyvärr förlorar sin essens på den resan; det de en gång var försvinner.

Det kubanska folket behöver och förtjänar en förbättring av sina materiella liv. Detta är ett akut behov, men denna förbättring måste gå hand i hand med jämlikhet, inte med vädjanden om materiella medel för ett fåtal och individualistiska framsteg. På Kuba är vi mycket tydliga med detta. De av oss som bygger landet, och fortsätter att bygga det, vill inte att kostnaden ska bli en ökad ojämlikhet. Vi vill att människor ska slippa lämna sitt land.

Livet handlar om vad vi känner och jag vill känna mitt Kuba, i dess väsen, i dess ofullkomlighet, i dess beslutsamhet att bygga en bättre

värld för kubaner och för alla. Trots de många hindren tror jag fortfarande att vi är på rätt väg.

Eduardo Galeano, en framstående latinamerikansk författare från Uruguay, sa: "Utopin finns vid horisonten. Jag går två steg och horisonten rör sig tio steg längre bort. Så vad är syftet med utopin? Jo, den är till för att vi ska fortsätta gå framåt."

Det är så vi kubaner är. Vi går i sökandet efter utopin. Och det är den vandringen vi befinner oss i.

ELIZABETH RIBEIRA
ÖVERSÄTTNING
MARTIN AROVÉN

Denna text har kortats på grund av platsbrist.

Cuba sí, Yanquí no! Bild: OSPAAAL

Från vänster: Medlemmar av statsledningen i Kuba på Palestinademonstration, en ung palestinier håller tal inför massorna i Havanna, medlemmar av motståndorganisationen PFLP höjer ett porträtt av Che Guevara i Palestina. Bilder: MDC, Yaimí Ravelo, PFLP

Kuba i bergfast solidaritet med Palestina

De kubanska och palestinska folken delar en gemensam kamp mot kolonialism och imperialism, för självständighet och för värdighet.

Kuba har stått emot 65 års aggression och en brutal blockad från USAs regering som syftar till att strypa ekonomin och framkalla ”hunger, svält och desperation för att störta regeringen”. Palestina har lidit under mer än 75 år av etnisk rensning, ockupation och folkmord.

Ända sedan revolutionen har Kuba stått vid Palestinas sida i ord och i handling. Redan under revolutionens första år, 1959, besökte Che Guevara flyktinglägret Al-Bureij i Gaza. Han kunde se förödelsen efter Nakba och fördrivningen av hundratusentals palestinier. Che lovade att fördöma förtrycket och övergreppen ”inför hela mänskligheten.”

Relationen mellan Kuba och Palestina visar sig i bl.a. följande citat:

”Det som händer i Palestina är ett folkmord. Befolkningen i Gaza möter inte bara dagligt våld, men också en systematisk förstörelse av deras möjligheter till ett värdigt liv.”

Ismara Vargas Walter
Kubas ambassadör i Storbritannien

”Israel kan begå krigsbrott i Gaza i total straffrihet tack vare USAs medhjälp”

Bruno Rodriguez Parilla
Kubas utrikesminister

”Hur länge kommer straffrihet att råda, hur länge ska det vara fritt att mörda? Kuba är inte bland dem som inte bryr sig. Historien kommer inte att förlåta de likgiltiga. Och vi kommer inte att vara bland dem. Det är hög tid att det barbari som Israel utövar mot det palestinska folket får ett slut. Det som händer i Gazaremsan är en skamfläck för mänskligheten och en grov kränkning av internationell rätt.”

Miguel Díaz-Canel
Kubas president

”Grunden för en rättvis fred i regionen börjar med Israels totala och villkorlösa tillbakadragande från alla ockuperade arabiska territorier. För det palestinska folket innebär det att de återfår alla ockuperade områden och återupprättandet av deras oförfärliga nationella rättigheter.”

Fidel Castro

”Kuba ger många stipendier till palestinier och det gör det möjligt att det i Palestina i framtiden kommer att finnas läkare som kan arbeta för att hjälpa folket i hemlandet.”

Razan Maleh
Palestinsk student i Kuba

Trots Kubas enorma svårigheter på grund av blockaden har landet gratis utbildat drygt 1 500 palestinska studenter. För närvarande pluggar 250 palestinier i Havanna.

ZOLTAN TIROLER

KUBA OCH PALESTINA

1959 gav Kuba medborgarskap till fördrivna palestinier.

1973 bröt Kuba de diplomatiska förbindelserna med Israel och erkände PLO.

1974 öppnade PLO ett diplomatiskt kontor i Havanna, det första i Amerika.

1982 delade Kuba ut de första stipendierna till palestinska ungdomar för att studera.

1987 tränade Kuba motståndskämpar under Intifadan (upproret).

2012 hjälpte Kuba Palestina att få observatörsstatus i FN.

2024 tillkännagav Kuba ytterligare 200 stipendier, med alla kostnader täckta, för palestinska studenter.

2025 anslöt sig Kuba till Sydafrikas mål mot Israel vid Internationella domstolen ICJ i Haag.

Bilder: Pixabay, Svensk-Kubanska Föreningen

RECENSION: Boken om Kuba

Initierat och fängslande om kubanernas långa, uthålliga väg genom historien fram till landets ställning i världen idag.

Det här är en bok med pedagogiskt upplägg – den är synnerligen snyggt och tydligt strukturerad, texten flyter fram utan hinder och det rika bildmaterialet bidrar till inlevelsen.

Efter att ha fått ön Kuba gediget geografiskt placerad kastar läsaren rakt in i en spännande berättelse.

Boken har en stor, för att inte säga imponerande, spännvidd. Berättandet tar sin början när spanjorerna, efter Christofer Columbus så kallade erövring av ön 1492, invaderar Kuba och med sin överlägsna militärmakt kuvar och tyranniserar invånarna och våldtar deras livsutrymme. I

målande beskrivningar tas vi vidare i Kubas historia via spanjorernas fyra hundra år av bestialisk människohandel och försök till folkmord.

Vi lotsas fram till början av 1890-talet när José Martí inledde organiserandet av kampen för Kubas självständighet och igenom tunga år av befrielsekrig som slutade med att USA 1898 kuppade till sig segern mot Spanien. Författaren skriver: ”Kubanerna stred, men USA var den makt som förklarade sig som segrare och det var USA:s flagga som hissades som segerbevis, inte Kubas.”

På tretton sidor avverkas sedan det avsnitt som författaren benämner USA:s tid: 1899–1958 och vi når fram till Kubas tid: 1959–nutid, då kubanerna skapar folkmakten som ger dem rätten att bestämma i sitt eget land. I resten av boken får vi

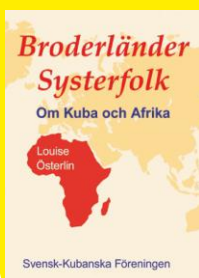
svar på alla frågor vi kan tänkas grunna på. Det handlar om Kubas demokrati, rättsväsende och försvar, om ekonomi, familjeliv och skola, idrott, kultur och religion – och det handlar förstås om Kubas hälsovård och arbete för miljö, klimat och fred, som har gjort, och gör, så stora avtryck i omvärlden. Sist, men inte minst, i boken finns en bilaga som redogör för BRICS+ 2025.

Denna högaktuella och allomfattande bok om Kuba fyller ett omvitnat behov; den är efterfrågad av många och inget liknande finns! Förutom att den är ett perfekt underlag för studiegrupper kan den läsas med stor behållning i ett sträck – och det utan att läslusten sviker en enda stund. Dessutom fungerar den utmärkt som uppslagsbok och att den är trådbunden gör den hållbar för mycket bläddrande.

INKA PERSSON

LOUISE ÖSTERLIN

Louise Österlin har djupgående kunskaper om och erfarenheter av Kuba; hon har deltagit i Tidskriften Kubas redaktionsarbete, skrivit ett stort antal artiklar och föreläser om Kuba. Hennes tidigare böcker, nedan, finns liksom *Boken om Kuba* att beställa via svensk-kubanska.se/bocker. Senast redigerade hon boken *Kubas musik*, som recenserades i Tidskriften Kuba 2/2025.

Broderländer, systerfolk: Om Kuba och Afrika
(2020)

80 kronor
+ frakt

Kubas läkare: Ut till världens alla hörn
(2021)

120 kronor
+ frakt

Bryt USA:s blockad mot Kuba!
(2022)

120 kronor
+ frakt

Kubas musik: en antologi
(red., 2024)

150 kronor
+ frakt

Fredspristagaren och våldförespråkaren Machado vid en stöddemonstration för kuppresidenten Juan Guaidó 2019.
Bild: Alexcocopro (Wikimedia Commons)

Myglet bakom Machados fredspris

Korsvisa intressen, sammanknutna tankesmedjor, släkt- och vänskapsband ligger bakom det skandalösa Nobelpriset för fred till folk-mordsförsvararen och våldsverkarer María Corina Machado.

Plattformen för datajournalistik La Tabla avslöjar ett nätverk av institutionella och personliga kontakter i Norge, USA och Venezuela som kopplar Machado till medlemmar av Nobelkommittén och organisationer.

Häng med på en hisnande resa bland politiker, oligarker och ryggdunkande reaktionärer vars destination var ett fredspris till en krigshetsare.

Alfred Nobels testamente från 1895 går det att läsa att syftet med priset är att belöna "den person som har gjort det största eller bästa arbetet för att främja fred mellan nationer, avskaffa eller minska stående arméer, samt för att hålla och främja fredskongresser." Årets pristagare, sionisten och kuppmakaren Maria Corina Machado, har lika lite med Nobels testamente att göra som en fisk med Sahara.

Vi börjar med nomineringen: Kan du gissa vem som nominerade henne till Nobels Fredspris? Jo, ingen

mindre än Marco Rubio, USA:s nuvarande krigstörstande utrikesminister. Bland de andra som undertecknade brevet till Nobelkommittén finns också de ökända Miami-kubanerna som bygger sina karriärer och rikedomar på hatet mot allt progressivt, bland dem Maria Elvira Salazar, Carlos Gimenez och Mario Diaz-Balart. Dessa, och några andra hökar inom administrationen, skickade ett brev till norska Nobelkommittén 24 augusti 2024 med nomineringen.

Dessa framhåller först sina egna engagemang för demokrati och mänskliga rättigheter och därefter Machado för hennes mod, moraliska resning och osjälviskhet. "Hennes ledarskap är nödvändigt för att mobilisera inhemskt och utländskt stöd för en fredlig lösning". Hon är en "fyrbåk för hopp och motstånd." "Hon och rörelsen som hon har skapat står i stark kontrast till Maduros diktatur och dess anhängare runt om i världen som hjälpt till att undertrycka, förtrycka och utarma Venezuelas folk." Och så vidare...

Nomineringstiden gick ut 1 januari 2025 och då hade Trump ännu inte tillträtt och inlett sin smaklösa kampanj för att få priset. Så vad kunde vara bättre för krigshetsarna i USA än deras lydiga redskap och Trumpvännen María Corina Machado?

Som för övrigt tillägnade sitt pris till Trump, "för hans avgörande stöd". Denne framhöll å sin sida sitt långvariga stöd till pristagaren.

Bland Machados andra vänner hittar vi Javier Milei i Argentina, Jair Bolsonaro i Brasilien och ledaren för Spaniens högerextrema parti Vox, Santiago Abascal. Vi ska inte heller glömma vännen Netanyahu, som hon bett om att, tillsammans med USA, genomföra en militär intervention i Venezuela.

Med utnämningen ger Fredspriset legitimitet för ett akut hotande US-amerikanskt anfall på Venezuela för att lägga vantarna på landets stora naturtillgångar.

Föga förvånande hör USA-finansierade National Endowment for Democracy, NED, till Machados gratulanter. NED är "en statligt organiserad icke-statlig organisation i USA med det uttalade målet att främja demokrati världen över och motverka kommunistiskt inflytande utomlands genom att främja politiska och ekonomiska institutioner, såsom politiska grupper, näringslivsgrupper, fackföreningar och fria marknader."

Norges utrikesminister, Espen Barth Eide, har varit aktiv i lobbyarbetet. Han har länge drivit en kampanj mot

Bolivarianska Republiken Venezuela. Att han är inflätad i USA:s destabiliseringsplaner visas t. ex. av att han refererade till en rapport från USA som ännu inte var publicerad.

Den norska Nobelkommittén, som utses av Stortinget, består av fem personer; Jørgen Watne Frydnes, Asle Toje, Anne Enger, Kristin Clemet och Gry Larsen.

Den konservative Asle Toje är känd för sin vurm för den "transatlantiska överenskommelsen", NATO och EU. Han är aktiv i SD-anstuckna tankesmedjan Oikos. Vi återkommer till flera av de andra nedan.

En annan nyckelfigur bakom priset är norsk-venezolanske Thor Halvorsen Mendoza, utbildad vid Pennsylvania University och grundare av Oslo Freedom Forum, OFF. Genom Oslo Freedom Forum finansieras projekt i Venezuela till stöd för oppositionen. Thor Halvorsens farfar var norsk konsul i Venezuela och senare chef för General Motors i landet. Morfadern var minister i Venezuela. Fadern var också höj-dare i Venezuela, men slutade sina dagar i Miami. Så sent som 2024 var María Corina Machado en av talarna på OFF:s årliga konferens. Halvorsen har fått kritik för att ha bjudit in kuppmakare från såväl Honduras som Venezuela till OFF.

En annan av de fem kommittémedlemmarna för Nobelpriset, Kristin Clemet, har genom sin tankesmedja Civita ett institutionellt samarbete med Halvorsens Oslo Freedom Forum. Civita är med och driver OFF, finansierat av miljontals skattekonor. Tankesmedjan har knutit nära kontakter med Latinamerikas extremhöger, inte minst Thor Halvorsen Mendoza.

Kristin Clemet har på Civitas webbplats försvarat OFF mot kritik. Under titeln "Kampanje mot Oslo Freedom Forum", försvarade hon forumet och beskrev dem som "försvarare av frihet och mänskliga rättigheter som har förföljts för sina övertygelser". Clemet har varit aktiv i kampanjer mot Venezuela. 2024 publicerade hon en mycket kritisk

Graffiti i Venezuela: "Kuppmakeri + terrorism + våld = 43 döda, María Corina Machado är en mördare". Bild: Guaiqueri (Wikimedia Commons)

artikel mot Venezuelas regering.

Thor Halvorsen Mendoza är kusin till den venezolanska oppositionsledaren och kuppmakaren Leopoldo López som, tillsammans med Machado, varit de främsta internationella aktörerna för oppositionen. Både López, Halvorsen Mendoza och Machado tillhör oligarkin och den absoluta överklassen i Venezuela. López är ägare till storföretaget Polar som saboterade livsmedelsförsörjningen i landet för att skada regeringen.

López var en av kuppmakarna mot Hugo Chávez 2002, där Machado var en av de andra. López var då borgmästare och hade kontroll över en polisstyrka som arresterade flera myndighetspersoner i samband med den kortlivade kuppen, inklusive landets justitieminister. Machado, som av kommittén hyllas för att hon "håller demokratis låga levande" och för sin kamp för en "fredlig övergång från diktatur till demokrati", har historiskt sett varit en politisk allierad till López, med vilken hon samordnade de våldsamma protesterna i Venezuela 2014 och 2017, *guarimbas*, som kostade hundratal liv.

Thor Halvorsen Mendoza har förutom OFF också grundat USA-finansierade Human Rights Foundation (HRF). Denna organisation har i sin tur en institutionell koppling till den "liberala" tankesmedjan Civita (Kristin Clemet). López har

framträtt vid evenemang kopplade till Civita, som alltså har samstämmiga intressen och är sammanflätad med Oslo Freedom Forum och den venezolanska oppositionen.

Kedjan av kopplingar kompletteras av stiftelsen Fritt Ord, som finansierade och delade ut pris till Kristin Clemet 2017 och som också är donator till OFF. Samma stiftelse belönade 2021 Jørgen Watne Frydnes, nuvarande ordförande för den norska Nobelkommittén.

Här finns således ett nätverk som kopplar samman pristagaren med den norska beslutskommittén genom institutionella aktörer, vänskaps- och och familjeband till den venezolanska oppositionen. Bit för bit uppdragas myglet i den genomkorrumpa norska Nobelkommittén, som nu dessutom dras med miss-tankar om läckor. Det då den helt otippade Machados chanser rusade på en bettingsajt före tillkännagivandet.

I sin vildaste fantasi, eller värsta mardrömmar, kunde nog inte Alfred Nobel tänka sig en "fredspristagare" som den blodbesudlade överklass-damen.

Den indisk-amerikanske författaren och historikern Vijay Prashad konstaterar: "Beslutet visar att Nobelkommittén är lika mycket en vasall till US-eliten som NATO:s ledare."

ZOLTAN TIROLER

Deltagarna på solidaritetsmötet. Bild: Privat

Solidaritetsmöte för Venezuela

Den 11 oktober hölls ett Nordiskt solidaritetsmöte, det 3:e, för Venezuela i Malmö. Arrangörer var Victor Jara-föreningen i Malmö, Den Antifascistiska Internationalens nordiska och baltiska avdelning och Simon Bolívar-Institutet för fred och solidaritet mellan folken.

Förutom Sverige var Danmark och Norge representerade och bland deltagarna fanns många latinamerikaner. Bland svenska föreningar fanns också Kommunistiska Partiet och Svensk-Kubanska Föreningen på plats.

Vi fick färsk rapport från Venezuela och hade en frågestund. De olika organisationerna hade möjlighet att berätta om sitt arbete. Diskussionerna överskuggades av naturliga skäl av det omedelbara krigshotet mot Venezuela och norska Nobelkommitténs skampris till terroristen, sionisten och fascisten Maria Corina Machado.

Något av det som sades:

- Priset till Maria Corina Machado ger terrorismen ett podium.
- Den antifascistiska rörelsen, bildad i Caracas 2024, är den viktigaste idag. Vi bör fokusera på just antifascism för att engagera vänstern.
- De drygt 5 300 "comunas" (små

lokala sammanslutningar) är folket organiserat och en ny form av folkstyre och demokrati. De arbetar med livsmedelsförsörjning, ekonomi, kultur, idrott och är, tillsammans med folkmilisen och försvarsmakten, viktiga i försvaret av landet. Hugo Chávez myntade slagordet "*Comuna o nada!*" ("Kommuner eller inget!")

- Massmedia i Venezuela är fortfarande dominerat av högermedia.

- Många ledande inom "vänstern" i Europa har övergett Venezuela. Att ta ställning för landet är en "karriärsänkare". Lika lite som Nicaragua handlar om Ortega/Murillo, utan gräsrötterna, lika lite handlar Venezuela om socialistpartiet PSUV. Fokus på *comunas*.

- Emigration är inget brott, ensidiga sanktioner är ett brott.

- När invasionsprojektet "Gedeon", med legoknektar från USA och Colombia misslyckades, avslöjades en lista på drygt 1 500 personer som skulle mördas. Här fanns politiker, militärer och ledare för *comunas*.

- Staten delar ut subventionerade livsmedel till miljontals venezolaner, det s.k. CLAP. Det är ett svar på att högern och oligarkin kontrollerade livsmedelsdistributionen. Framförallt genom företaget Polar där kuppmakaren Leopold López är ledande.

- Trumpadministrationen vill utrota allt och alla som den uppfattar som fientliga. Det görs med krig. Krig är också ett sätt att hålla igång ekonomin. Därmed blir främjande av krig statens politik. USA erkänner inte rätten för andra länder att vara självständiga.

- Venezuela slängde ut USAs "drogbekämpningsmyndighet" DEA för 20 år sedan. Det bidrog till att Venezuela blivit ledande i drogbekämpning och nu varken har betydande produktion eller fungerar som transitland för droger.

- Åtta miljoner venezolaner har gått med i folkmilisen.

- "USA är oljeberoende, inte drogberoende". Och vill göra Venezuela, med världens största oljereserver, till sin koloni.

Det var ett kort, intensivt och givande möte som kommer att stärka solidariteten med Venezuela. Exempelvis diskuterar vi nu i Svensk-Kubanska en talarturné med en representant för Venezuelas ambasad i Oslo. Som det framhölls på mötet: Kampen för Palestina, kampen för Kuba och kampen för Venezuela är samma kamp.

ZOLTAN TIROLER

"Att försvara Kuba är att försvara rättvisa"

NORDEUROPEISKT MÖTE I KÖPENHAMN

Första helgen i oktober 2025 hölls ett Nordeuropeiskt möte för Kubasolidariteten i Köpenhamn. Här fanns representer från alla länder i Norden samt Irland, Tyskland och Storbritannien. Elizabeth Ribalta från ICAP och Kubas ambassadör i Danmark Ana Maria Chongo var på plats. Svensk-Kubanska hade en stor delegation på tolv personer.

Alla delegationer presenterade rapporter om arbetet i respektive land. Det som slog mig var de goda kontakter som framför allt Storbritannien har inom fackföreningsrörelsen, där arbetet i stort sett vilar på facket. 23 nationella brittiska fack är med i kampanjen mot blockaden. Facken bidrar med materiellt stöd och skickar ständigt delegationer till Kuba. Britterna har fem anställda och 4 500 medlemmar. Skulle vi inte kunna skapa kontakter åtminstone med Hamnarbetarförbundet?

Också i Danmark har man betydligt bättre relationer med facket än vad vi har i Sverige. Det visades också av att kvällens fest hölls i fackföreningen 3F:s lokaler. Danskarna har ett årligt lotteri där högsta vinsten är brigaddeltagande. De betonade också att den sociala aspekten är viktig i solidaritetsarbetet.

I parlamenten har flera organisationer bra kontakter och det finns grupper av "Kubavänner" i både parlamentet i Storbritannien och i Finland. Några finska parlamentariker är månadsgivare till Finsk-Kubanska. Vi har ju inget sådant. I Storbritannien är de 70 stycken i parlamentsgruppen från samtliga partier! Man blir ju grön av avund! Tyskarna skickar en facklig delegation till Kuba i slutet på detta år.

Irlandarna har lyckats knyta samma Kuba- och Palestinasolidariteten och folk förstår sambandet. Flera av Kubasolidaritetsens medlemmar var med i Frihetsflottiljen till Gaza. Den

Deltagarna på det nordeuropeiska mötet. Bild: Privat

24 oktober hålls presidentval och en av de tre kandidaterna är Palestina- och Kubavännen Catherine Connolly.

Palestinasolidariteten framhölls och ömsesidigheten likaså. En kort och vacker kubansk film visades. Palestinska studenter i Kuba vittnade om den värme och solidaritet de möts av. Banden Kuba-Palestina är starka.

Kubas djupa kris upptog en stor del av diskussionerna. Nu, som under Specialperioden under 1990-talet, är det en krigsekonomi som råder. Vi behöver återigen sätta fokus på det materiella stödet, främst inom jordbruk och hälsovård. I det sammanhanget berättade danskarna att de hade positiva erfarenheter av kontakter med sjukhus och kliniker och de skickar en 40-fots container inom kort.

Kampanjen för pacemakers är fortsatt angelägen. Alla de fyra stora tillverkarna av pacemakers har patent i USA och får inte sälja till Kuba.

Blockadens verkningar även på det mest banala exemplifierades. En dansk hantverkare hade i samband med ett jobb i ett hem sett en Kubaaffisch. När han skickade fakturan skrev han "Viva Cuba!" i meddelandefältet. Transaktionen, mellan två danska banker, stoppades. Likaså hade flera av deltagarna på konferensen stora svårigheter att överföra deltagaravgiften

till danskarna, så många fick betala kontant på plats. Dansk-Kubanska ska protestera mot detta både till EU och nationella finansinstitut.

Nästa år är det 100 år sedan Fidel föddes och brigaderna 2026 kommer att marknadsföras just med "Fidel 100 år!" Danskarna lockar med: "Trött på systemet? Det finns alternativ – kom med till Kuba!"

Vikten av den årliga omröstningen i FN betonades. Och att USA stör sig på det förkrossande nederlaget, senast 187 mot 2, visas av att de i år försöker pressa "vänligt sinnade regeringar" att rösta mot blockaden eller lägga ner sin röst. USA har övergett sitt gamla argument om avsaknaden av mänskliga rättigheter (har de tittat sig i spegeln?) och ljuger istället om att Kuba har skickat soldater för att kämpa med Ryssland mot Ukraina. Att det är oseriöst visas inte minst av att USA bollar med siffror på mellan 1 200 och 20 000 kubaner!

Mötet uppmanade till brev till politiker och media och i dessa framhålla att alla omröstningar har varit resultatlösa och att det är dags att göra något konkret. Blockaden drabbar inte bara Kuba, utan våra rättigheter kränks av USA.

ZOLTAN TIROLER

Resolution från det nordeuropeiska mötet

ENHÄLLIGT ANTAGEN DEN 5 OKTOBER 2025

Rätten till självbestämmande är en grundläggande rättighet för alla folk enligt FN-stadgan. FN:s stadga om staters ekonomiska rättigheter och skyldigheter ger alla länder rätt till fredlig handel med andra länder.

Ändå har USA i mer än 60 år brutit mot internationell rätt genom att blockera Kubas legitima kontakter med andra länder ekonomiskt, finansiellt och kommersiellt, med katastrofala konsekvenser för landets befolkning. För att göra skadan ännu värre har USA placerat Kuba på sin lista över länder som är så kallade statliga sponsorer av terrorism. Detta skapar enorma problem för Kuba, men det påverkar också tredjeländer när de behöver genomföra helt lagliga finansiella transaktioner eller utländska investeringar i Kuba.

Kuba kvävs därmed ekonomiskt, och kubanerna lider av brist på nödvändiga varor, frekventa strömavbrott och brist på transportmedel. Det är en målinriktad svältpolitik, som under de senaste åren har fått många välutbildade kubaner att emigrera på grund av de umbäranden som USA:s sanktionspolitik har åsamkat deras land.

Den överväldigande majoriteten av nationerna fördömer USA:s fientliga handlingar mot Kuba. FN:s generalförsamling har 32 gånger uppmanat USA att upphöra med sin blockad mot Kuba. Senast skedde detta vid FN:s generalförsamling i oktober 2024, då en resolution från Kuba om "Nödvändigheten av att upphöra med blockaden" antogs med 187 röster för, två röster emot (Israel och USA) och en nedlagd röst.

Från vårt nordeuropeiska möte för solidaritet med Kuba riktar 35 delegater från organisationer i Danmark, Norge, Sverige, Finland, Island, Irland, Storbritannien och Tyskland en brådskande uppmaning till våra länders regeringar och parlament samt till EU att upprätthålla internationell rätt, som kräver att USA upphäver sin blockad mot Kuba och tar bort Kuba från sin lista över länder som är så kallade statliga sponsorer av terrorism. Vi uppmanar också Litauen att slutligen ratificera det avtal

om politisk dialog och samarbete som undertecknats mellan Kuba och EU, och att alla medlemsstater beslutsamt genomför avtalet.

USA:s blockad mot Kuba bryter inte bara mot internationell rätt, utan tvingar också företag, organisationer och regeringar att avstå från handel, investeringar, samarbete och utbyte med Kuba. Dessutom saboterar den legitima finansiella transaktioner mellan europeiska länder, närhelst ordet "Kuba" eller "kubansk" förekommer i något fält i transaktionsmandatet.

Dessa oacceptabla förhållanden för Kuba och för Europas medborgare och företag kan endast förändras om EU och våra länders regeringar vidtar aktiva motåtgärder.

Hittills är den enda motåtgärden EU:s "blockeringsförordning" från 1996, som skulle skydda företag i EU från konsekvenserna av USA:s extraterritoriella lagstiftning, men som har visat sig vara helt otillräcklig. Den har inte skyddat EU-medborgare, företag eller banker mot hot om stämningar från USA. Byrån för kontroll av utländska tillgångar (Office for Foreign Assets Control) har utdömt böter och andra sanktioner för ekonomisk verksamhet i Kuba, handel med landet eller till och med något så enkelt som att överföra pengar eller boka ett hotellrum. Blockeringsförordningen måste uppdateras för att bli en effektiv motåtgärd mot USA:s politik.

Den senaste rapporten från Kuba i enlighet med FN:s generalförsamlings resolution 79/7, som den kubanska regeringen lämnade in till FN i början av september 2025, innehåller chockerande dokumentation om hur USA:s sanktionspolitik undergräver kubanernas levnadsvillkor.

Samtidigt som vi riktar denna uppmaning till våra regeringar och till EU, förklarar vi vår solidaritet med Kuba och kubanernas kamp för rätten till suveränitet och icke-inblandning i deras inre angelägenheter. Alla länder – inklusive Kuba – har rätt att demokratiskt

välja sin samhällsmodell utan att ut-sättas för påtryckningar, politisk förföljelse eller ekonomiska sanktioner.

Dessutom vill vi hylla Kuba för att landet modigt och uthålligt har hållit fast vid sin tro på och kamp för en bättre värld för världens mest exploaterade länder och folk.

Kuba har visat internationell solidaritet i linje med sin långvariga antikoloniala politik genom att till exempel skicka tusentals vårdpersonal till länder som lider av imperialistisk exploatering, vilket har hindrat lidande och räddat otaliga liv, genomföra alfabetiseringskampanjer, som har hjälpt miljontals barn och vuxna runt om i världen att lära sig läsa och skriva, och erbjuda individer från olika länder i det Globala Syd möjlighet att bedriva studier på högsta akademiska nivå i Kuba.

Kuba bör hyllas – inte straffas – för sina heroiska ansträngningar att bygga en bättre värld.

I år – för 33:e gången – kräver vi att våra länder återigen röstar för Kubas resolution om "Nödvändigheten av att upphäva den ekonomiska, kommersiella och finansiella blockaden som Förenta staterna har infört mot Kuba" i FN:s generalförsamling.

Vi insisterar också på att omröstningen åtföljs av effektiva motåtgärder som gör det möjligt för EU-medborgare, företag och regeringar att utöva sina ekonomiska rättigheter att handla fritt med Kuba, utan att påverkas av den extraterritoriella effekten av USA:s politik.

CUBA SOLIDARITY CAMPAIGN

CUBA SUPPORT GROUP

CUBAFORENINGEN I NORGE

DANSK-CUBANSK FORENING

NETZWERK CUBA

SUOMI-KUUBA-SEURA

SVENSK-KUBANSKA FÖRENINGEN

VINÁTTUFÉLAG ÍSLANDS OG KÚBU

Kubanska läkare i Henry Reeves-brigaden, här i Peru. Bild: Cubaminrex-Prensa

För en värld där hälsa inte är en vara

Följande är en översättning av ett skriftligt uttalande, presenterat av Europe-Third World Center (CETIM) inför FN:s råd för mänskliga rättigheter i juli 2025. Upphovsmannen, Rémy Herrera, är forskare vid Sorbonne-universitetets centrum för ekonomi och författare till boken *A People's History of Cuba*.

Artikel 55, paragraf 2 av kapitel IX, med rubriken "Internationellt ekonomiskt och socialt samarbete", anger FN-stadgan att "[f]ör att skapa de förutsättningar för stabilitet och välbefinnande som är nödvändiga för fredliga och vänskapliga relationer mellan nationer, baserade på respekt för principen om lika rättigheter och självbestämmande för folken, ska Förenta Nationerna främja (...) lösningen av problem inom (...) folkhälsans områden (...)" .

Hälsa är i själva verket en mänsklig rättighet, som erkänns i många internationella och regionala fördrag. Men idag domineras hälsosektorerna globalt av privat kapital investerat av gigantiska transnationella företag, vars primära mål inte är att tillgodose befolkningens medicinska behov, utan snarare att maximera privata vinster. Resultatet är att många människor runt om i världen inte har någon sjukförsäkring, medan aktiemarknadsspekulanter lyckas tjäna pengar genom att helt enkelt handla med läkemedelsföretagsaktier, ibland till och med utan att nya läkemedel produceras.

Kuba vägrar för sin del att betrakta

hälsa som en handelsvara och strävar efter att effektivisera rätten till hälsa, vilken så ofta tillämpas ofullständigt på andra håll. Dess vision återknyter till bokstaven och andan i viktiga lagtexter och deklarationer från internationella organisationer. Det motsätter sig den nyliberala tolkning, som i allmänhet avvisar införandet av universell försäkring, eftersom det skulle innebära ökade utgifter för staten, och därmed färre möjligheter för dem som berikar sig själva på bekostnad av andras hälsa att monopolisera vinster.

Bland de första besluten under revolutionen 1959 var att bygga ett hälsovårdssystem, placerat i centrum för utvecklingsstrategin och senare höjt till en exceptionell nivå för ett litet land i det Globala Syd utan naturresurser och dessutom under blockad. Detta system kännetecknas av sin offentliga natur, sin universella försäkring, sitt fullständigt kostnadsfria tillhandahållande av all vård – från enkla konsultationer till de allvarligaste kirurgiska operationerna – med betoning på förebyggande.

Bland de profylaktiska åtgärder som vidtagits finns: skydd av mödrar och barn, vaccinationskampanjer, instruk-

tioner för hygieniska och sanitära vanor och hälsosamma livsstilar, planer mot malaria, utbildning till befolkningen (första hjälpen-gester, beteenden att anta vid en naturkatastrof, överlevnadstekniker etc.). Mobilisering av samhället uppmuntras genom deltagande i beslutsfattande och i själva hälsouppgifterna.

Effektiviteten i detta system bygger särskilt på den så kallade vårdmodellen "Familjeläkare och sjuksköterska", i linje med människors behov och förändringar i deras miljö. Detta program är tillgängligt för hela befolkningen, från mödravård under graviditeten till stöd för äldre, inklusive aktiv övervakning och tidiga diagnoser under vuxenlivet.

Medicinska konsultationer, som sker på mottagningar belägna i grannskapets hjärta, genomförs utan någon betalning eller påtryckning på patienten eller läkaren (ingen tidsbegränsning, inget behov att skapa en patientbas, etc.). Hembesök görs också regelbundet för att övervaka hälsan hos utsatta människor. Tack vare detta system har antalet akutfall, sjukhusinläggningar och kirurgiska ingrepp minskat, många epidemiska sjukdomar har begränsats och landets

hälsoindikatorer har höjts till anmärkningsvärt tillfredsställande nivåer. Kuba har därmed lyckats eliminera de flesta smittsamma och/eller fattigdomsrelaterade sjukdomar och har fått en hälsoprofil som är ganska lik den i ett utvecklat land.

Kuba avsätter för närvarande mer än 6% av sin BNP och 27% av budgetutgifterna till hälso- och sjukvård. Ön har för närvarande 284 sjukhus (med nästan 81 000 sängplatser, eller 7,5‰ invånare). Av dessa totalt är 91 utrustade med intensivvårdsavdelningar, 26 specialiserar sig på pediatrik, 18 på obstetrik och gynekologi och 16 på mödra- och barnvård. Dessutom finns det 436 provinsiella eller kommunala polikliniker och, anslutna till dem och spridda över hela landet, mer än 15 000 konsultationscenter, samt tandvårdscentraler, boenden för unga mödrar, funktionshindrade och äldre.

Ett humanistiskt tillvägagångssätt prioriterar vård för de mest behövande. Detta gäller för mödra- och barnprogram och program för äldre. Särskild uppmärksamhet ägnas åt medicinska akutfall, såväl som oral, tand- och ögonvård. Systemet omfattar även program för att bekämpa kroniska icke-smittsamma sjukdomar som dominerar i den epidemiologiska dödlighetsprofilen, och för att bekämpa smittsamma sjukdomar för att begränsa riskfaktorer, begränsa epidemier eller sträva efter utrotning genom vaccination. Staten har inte privatiserat eller stängt några medicinska institutioner.

Så snart förutsättningarna var de rätta fick medicinsk forskning ett uppsving. Strax efter 1959 inleddes en omstrukturering av ett utbildningssystem som utbildade de mänskliga resurserna, vilket snabbt gjorde det möjligt att uppnå en kritisk massa av högkvalificerade forskare. På 1980-talet skapade staten den vetenskapliga polen, ett komplex av läkemedelsindustrier som självständigt kunde tillverka viktiga, effektiva och billiga läkemedel, samtidigt som den lovande biotekniksektorn som växte fram vid den tiden integrerades.

Vid den tiden producerades det första

Kubanska läkare i Mexiko. Bild: Prensa Latina

lokalt utvecklade interferonet och de första kubanska monoklonala antikropparna, med flera medicinska användningsområden. Därefter skapades Centrum för genteknik och bioteknik, Finlay-institutet och många andra specialiserade forskningscenter. År 2012 grundades BioCuba-Farma-gruppen, som sammanförde dessa olika institutioner.

Bland de läkemedel som distribueras av detta konglomerat finns: Heberprot-P, för behandling av magsår; CIMA-vax-EGF, som bromsar spridningen av lungcancer celler; VAXIRA, ett vaccin mot leukemi och tjocktarms-, prostata- och bröstcancer; Policosanol PPG, som används mot kolesterol; VA-MENGOC-BC, världens enda vaccin mot hjärnhinneinflammation B; och NeuroEpo, som bromsar den neurodegenerativa processen vid Alzheimers sjukdom.

Enligt Världsbankens data överträffade Kuba USA mellan 1960 och 2020 i indikatorer som förväntad livslängd och spädbarnsdödlighet. Omfattningen och sammanhållningen av landets hälsovårdssystem gjorde det möjligt att hantera covid-19-pandemin mer human och effektivt än många andra länder. Informationsgivningen till befolkningen präglades av kompetens och transparens.

Rutinerna omfattade särskilt administrering av en rekombinant human interferon alfa-2b-formel, men även, för de allvarligast infekterade patienterna, flera andra lokalt producerade läkemedel. Fler än 28 000 läkarstudenter utplacerades över hela landet för att genomföra hembesök till cirka fyra miljoner människor varje dag. Forskningen ledde till utvecklingen av kubanska vacciner, som administrerades till befolkningen. Covid-19-pandemin har hållits under kontroll på Kuba, med en av de lägsta dödlighetssiffrorna i världen.

Kuba exporterar nu hundratals läkemedel som uppfunnits och tillverkats på ön till ett sextiotial länder. Kubanska laboratorier har etablerat ett nära samarbete inom medicinska vetenskaper med många länder, inklusive de i det Globala Nord. Men det är särskilt med det Globala Syd och Öst, särskilt inom BRICS – som Kuba anslöt sig till i januari 2025 – som dessa samarbeten utvecklats mest fruktbart vad gäller export och *joint ventures*.

Med Kina har handeln på detta område intensifierats sedan 2000-talet. Viktiga avtal har också ingåtts med Ryssland. Under pandemin köptes kubanska vacciner av Vietnam, Ve-

nezucla, Iran, Indien, Pakistan och Argentina. Fler än 50 länder har även köpt rekombinant interferon alfa 2b tillverkat av Kuba. Brigader på 2 600 läkare – utöver de 28 000 som redan fanns i 59 länder när pandemin bröt ut – skickades för att bekämpa covid-19 i cirka 40 länder. Kubas internationella hälsosolidaritet återspeglas nu i närvaron i 76 länder av fler än 50 000 vårdarbete-re, varav hälften är läkare.

Alla dessa aktiviteter, som syftar till att förbättra välbefinnandet inte bara för den kubanska befolkningen utan även för andra folk runt om i världen, genomförs trots den US-amerikanska blockaden mot ön, vilken berövar den normala tillgång till resurser, marknader och kunskapsöverföring. Blockaden kräver att US-amerikanska exportörer skaffar särskilda licenser och följer strikta och avskräckande riktlinjer. Utländska företag som försöker kringgå den riskerar att bötfällas kraftigt av US-amerikanska domstolar på grund av dess extraterritorialitet.

Efter att ha skärpts under Donald Trumps första [och andra, *Tidskriften Kubas anm.*] mandatperiod har sanktionerna till stor del kvarstått

under Biden-administrationen, inklusive under covid-19-pandemin då Washington förbjöd Kuba att köpa läkemedel, medicinsk syrgas och livräddande utrustning, eller material som behövs för att tillverka vacciner.

Genom att minska tillgången på dessa produkter förvärrade blockaden bristen och hotade befolkningens hälsa, särskilt de mest utsatta, genom att öka deras lidande. En humanitär tragedi undveks endast genom statens beslutsamhet att upprätthålla den socialistiska modellen som garanterar fri tillgång till hälso- och sjukvård för alla.

Blockaden är en allvarlig kränkning av det kubanska folkets mänskliga rättigheter och ett hinder för medicinska uppdrag som utförs i solidaritet med fattiga länder. USA begår ett brott genom att därmed begränsa rätten till hälso- och sjukvård.

Trots denna aggressivitet från USA och blockadens omänsklighet har Kuba exempellösa hälsoindikatorer för ett land i söder och jämförbara med dem i norr. Detta har endast varit möjligt tack vare genomförandet av en statligt planerad utvecklings-

strategi som har prioriterat hälsa och forskning sedan början av 1960-talet.

Dessa sektorer har blomstrat utan privata investeringar, hård konkurrens eller vinstbesatthet, och finansierats av offentliga budgetar och integrerats i ett hälsosystem som tjänar folket. Deras tillväxt bygger på engagemang från hälso- och sjukvårdspersonal, en sund synergi mellan forskare och generositet gentemot andra folk på planeten.

Kuba visar att det är möjligt att förse sin befolkning med kvalitetsvård utan kostnad och att dela sina medicinska resurser utanför sina gränser, trots extrema ekonomiska begränsningar. På så sätt bidrar landet till att bygga en bättre värld där hälsa inte är en handelsvara, upphör att vara ett privilegium för de rikaste och slutligen i praktiken blir en rättighet för alla.

RÉMY HERRERA

Texten har redigerats av Tidskriften Kuba av klarhets- och språkskäl. Originallet finns tillgängligt via FN, dok.nr. A/HRC/59/NGO/288.

Kubas hälsovårdssystem är känt i hela världen för sin effektivitet. Bild: Latuff

"I frihetens eller dödens tidsålder"

Vid FN:s generalförsamling den 23 september framförde Colombias president Gustavo Petro ett kraftfullt tal å hela den progressiva världens vägnar, mot folkmord, klimatkrisen och Trumpregimen. Tidskriften Kuba har valt att publicera detta viktiga tal i dess helhet.

Herr församlingspresident, detta är mitt sista framträdande här som president – den fjärde gången. I mitt första tal påvisade jag att det vid sidan av Ukrainakriget fanns en risk för att en konflikt skulle bryta ut i Palestina. Jag bad om att det skulle anordnas en fredskonferens.

De bland oss som inte har bomber eller stora budgetar blir inte hörda här, men, fyra år senare, idag, har den förskräckliga situationen i Palestina fått mig att tänka att samma sak, eller nästan samma sak, kan ske i det colombianska Karibien, när Trumpregimen skickar missiler mot obebäpnade ungdomar i havet.

Så nu står vi inför en annorlunda situation, måhända mer global. Barbariet är idag planetomspännande, idag faller det över hela mänskligheten. Missilerna mot 17 obebäpnade ungdomar, måhända några av dem colombianer, i det Karibiska havets vatten. Förföljelsen, fängslandet, kedjandet och utvisningen av miljontals migranter. Missilerna som faller på 70 000 människor i Gaza och dödar dem.

Frånvaron av åtgärder mot klimatkrisen, vars ord utsuddas på Trumps order, är länkad till och lyder under samma orsak. Invandringen är en ursäkt för ett rikt, vitt, rasistiskt samhälle att se sig självt som den överlägsna rasen och ignorera det faktum att dess ledare leder det, tillsammans med hela mänskligheten, mot dess egna utrotnings avgrund.

De säger att missilerna i Karibien var till för att stoppa drogerna. Lögn. Sagt här, på denna plats, år 2023 och 2024, dessa var åren då mest kokain beslagtogs och fler än 700 knarkkungar utlämnades till USA och Europa. Jag lämnade ut dem, och min regering beslagtogs kokainet.

Och vi skickade inte en enda missil,

President Petro. Bild: FN

eller mördade en enda ungdom. Detta var åren då jag bevisade att det är mer effektivt att frivilligt ersätta kokabladsgrödorna än att med våld utrota dem med glyfosat och våld mot Colombias fattiga bönder. Jag har ersatt det misslyckade våldsamma kriget mot droger med en effektiv politik mot *narcotraficanterna* [droghandlarna], vilken skiljer sig i att den inte blandar samman den livlösa substansen med den girige människan.

Men de behöver våld för att dominera Colombia och Latinamerika. De måste förgöra dialogen och dominera och skicka mordmissiler mot fattiga ungdomar i Karibien. Antidrogpolitiken handlar inte om att förhindra kokainets inforsling i USA.

Antidrogpolitiken har som avsikt att dominera folken i Globala Syd i allmänhet. Den ser inte mot drogerna, den ser mot makten och herraväldet. Därför talar jag inför er som en president fördömd av självaste president Trump, utan någon rätt att göra så, varken mänsklig, gudomlig, eller av någon mental anledning.

De vill antasta och underkasta tiotusentals bönder genom USA:s regering, som är påverkad av politiker

under den colombianska maffians inflytande.

Hundratusentals colombianska bönder har massakrerats, precis som barnen i Gaza massakreras. Massakrerna utfördes i Colombia av politiker som var senatorer, presidenter, ministrar, kopplade till och mutade av den colombianska drogmaffian.

Samtidigt allierar de sig med extremhögern i Florida, med Trumpadministrationen, i årtal har de allierat sig med kokainkungarna i Colombia, sanna skitstövlar [*esquifos*], som italienarna säger.

Skitstövlarnas allierade skapar antidrogpolitiken från Washington, USA. Jag vet inte om Trump vet att hans utrikespolitik mot Colombia, Venezuela och Karibien skapas på de kokainaffiaallierade colombianernas inrådan.

Jag har själv fördömt dessa paramilitarismens och droghandelns politiker med namn, under ett decennium i republikens kongress, som senator. De har försökt döda mig upprepade gånger för det. De ville hindra mig från att bli president och tysta mig, och nu ville de förhindra den nya progressiva regeringen att fortsätta. Och därför förödmjukar de mig personligen, och förtalar Colombia.

I Colombia har den största mängden kokain genom tiderna beslagtogs, och denna regering gjorde det, och de fördömer mig.

I Colombia har vi lyckats bromsa kokabladsgrödans tillväxt, som var 43% årligen under [Ivan] Duques regering, och som jag sänkt till 3% detta år. De fördömde inte Duque, som hade en *narcotraficante*-finansier i sin kampanj, men de fördömer Petro, för att han säger sanningen.

Antidrogpolitiken är således inte till för samhällets folkhälsa, utan för

maktpolitiken. De vill inte att ljuset ska skina över Latinamerika och att folkens tid ska komma igen. De ungdomar som mördades med missiler i Karibien var inte från [gänget] Tren de Aragua eller, kanske ingen här vet deras namn, Hamas. De var karibier, möjligtvis colombianer.

Och om de var colombianer, bör med tillstånd från de som dominerar FN en rättslig process påbörjas mot de US-amerikanska funktionärer, inklusive den högste funktionär som gav ordern, president Trump, som tillät missilerna att skickas mot de ungdomar som endast ville fly fattigdomen. Ungdomar på en flotte, även om de hade otillåten frakt, var inte drogsmugglare; de var endast unga, fattiga latinamerikaner utan något annat val.

Narcotraficanterna bor på annat håll, inte i Latinamerika. Trump skickar missiler mot obeväpnade migrantflottor och beskyller dem för att vara drogsmugglare och terrorister, utan att de har ett enda vapen att försvara sig med, medan *narcotraficanterna* bor i New York, här, några kvarter bort, och i Miami.

Och de gör upp med DEA, så de får smuggla i Afrika, Europa, Ryssland eller Kina, men inte i USA, ett land som minskar kokainkonsumtionen utan att förhindra den, bara för att dess sjuka drogbrukare – och de är sjuka – har bytt till denna drog för mänsklighetens kontrakultur i klimatutrotningens tid, fentanyl.

Detta fentanyl produceras i USA:s industriella apparat, här, nära här. För konsumenterna är detta en US-amerikansk självkonsumtion, vilken kommer från den värsta drogen i historien, sedan vi lärde känna vinet, alkoholet och ölen.

De är beroende av fentanyl och bensin, de värsta gifterna i världen. Värre än fentanyl är bensinen.

Endast de svarta människorna här, inhemska med över 20 000 års historia, ungdomen, kvinnorna som inte vill se sina barn dö i massor; vita, svarta, folk av alla färger som ännu tänker, folk som ännu tänker, som

Trump och Rubio för en hård linje mot Latinamerika. Bild: Creative Commons

inte sover under fentanylet eller under den lögnaktiga televisionen, kan stoppa USA-tyrannin.

Och ute i världen går medborgarna ut på gatorna i Kalifornien, New York, Philadelphia, där frihetskampanjer fortgår trots de arméer Trump sänder mot sitt egna folk för att skrämma dem, i dessa det fria medborgarskapets stater, de stater som idag inte längre är förenta inför ondskans tyranni, den värsta av det den US-amerikanska presidentens.

President Trump ser inte att en miljon latinamerikaner har dödats, majoriteten av dem colombianer. Och ännu en miljon nordamerikaner kommer att dö av fentanylet.

För tio år sedan dödade kokainet, utspädd med gift, 3 000 personer årligen i detta land. Idag dödar fentanylet 100 033 gånger fler. Under loppet av 50 år har USA förbättrat – eller försämrat – sin absurda politik, och leder sitt samhälle mot döden i denna slakt av mänskligheten.

Trump låter inte endast missiler falla på ungdomar i Karibien, han fängslar och kedjar inte endast migranter, han låter också skicka missiler mot barn, ungdomar, kvinnor och äldre i Gaza. Han är medskyldig till folkmord – för det är folkmord, och det bör vi skrika om och om igen.

Denna institution är ett tyst vittne, en medbrottsling, till ett folkmord i

dagens värld. Medan vi trodde att Hitler var ett unikum, talar Trump inte om demokrati, han talar inte om klimatkrisen, inte om livet; han bara hotar och dödar, och tillåter tiotusentals att dödas.

Min regering, å andra sidan, har inte höjt mordfrekvensen. Vi har århundradets lägsta arbetslöshet i landet och århundradets lägsta fattigdomssiffror enligt vår statistik, och vi har höjt jordbruket till 10% årlig tillväxt och industrin till 5%. Turister kommer som aldrig förr, i miljontal, för att se på vårt lands enorma skönhet.

I vårt sköna land, med naturlig, mänsklig och kulturell mångfald, söker vi freden genom att prata med *narcotraficanter* och rebeller. Jag skäms inte att samtala, jag samtalar alltid för att rädda liv. Min princip är att totalt utplåna de olagliga ekonomierna och kokabladsodlingen genom frivilliga ansträngningar från de bönder som är trötta på våldet.

Vi kommer inte låta oss mutas av *narcos*, som tidigare regeringar i Colombia, och vi har redan frivilligt utplånat 25 000 hektar. Vår nya politik är lyckad, eftersom den inte handlar om droger, utan är mot droghandeln, vilket är annorlunda.

Vi är tacksamma till de länder som hjälpt oss att så fred: Qatar, Kuba, Mexiko, Vatikanstaten, Norge, Brasilien och Venezuela. Mot dem som vill leda oss till krig och få oss att

strida sinsemellan har vi ingen tacksamhet.

Hör upp, damer och herrar i världen, Latinamerika är inte endast kokain, terrorister och *narcotraficantes*. Latinamerika har potentialen för 1 400 gigawatt av årlig ren elektricitet, baserat på vatten-, vind- och solkraft. I USA krävs 1 200 gigawatt årligen, vilket idag täcks till 70% av fossilbränslen, d.v.s. kol, gas och olja.

Ifall Latinamerika utvecklar sin potential för ren energi, kan det väga ut hela den US-amerikanska fossilenergimatrisen. Hör på det, allt som saknas är pengarna, och resultatet skulle vara det största bidraget till superaktion mot klimatkrisen.

Idag, med nästan inga framsteg mellan potentialen för ren energi och Amazonas' svampliknande absorberingskraft, skulle Latinamerika ha varit det mänskliga avantgarde som tar de första beslutsamma stegen för att rädda planeten och mänskligheten. Allt som krävs för att uppfylla denna potential är 600 miljarder dollar.

Afrika kan göra samma sak med Europa. Summan för denna del av avfossiliseringen är 1,2 biljoner dollar. Dessa summor finns redan i USA:s, Europas och Kinas statskassor, men inte en enda dollar rör sig; det är inte profitabelt.

Eller värre, det kan vara mycket profitabelt för det mänskliga livet, inklusive i USA, Europa och Kina, men de vill inte bli beroende av Latinamerikas och Afrikas rena energi, kombinerad med Nords fossila ekonomier, inte endast hade avfossiliserat planeten och räddat den från klimatkollapsen, utan också lett till ett skifte i världsmakten.

Men denna makt diskuteras här i bomber, inte i ord. Med avfossiliseringen återvänder den globala demokratin och de globala produktionsrelationerna förändras, eftersom livet och mänskligheten då går före girigheten. Girigheten är livets gift; den är en antagonistisk motsättning, som kinesen Mao Tse-tung en gång sade, men inte mellan ägare och arbetare,

utan mellan girigheten och Jorden.

Enligt vetenskapen har vi 10 år tills vi når en punkt utan återvändo. När vi når denna punkt kan inget mer göras. Vi kommer endast att observera katastroferna och känna dem, även i våra egna familjer. Det kommer att vara en oåterkallelig utrotning av livet, inklusive det mänskliga.

Oåterkallelighet innebär att ingen teknologi, politisk eller social kraft, eller mänsklig hjärna kommer kunna förhindra kollapsen. Vi har 10 år på oss, säger vetenskapen. Men här tror man inte på vetenskapen, säger en av de mäktigaste människorna i världen. Denna irrationalism triumferade en gång i Tyskland, de stora filosoferna Feuerbachs, Hegels och Kants land. Den var förspelet för Hitler 1933, och idag har den nått USA.

Lösningen är att sluta konsumera kol, olja, gas och hydrokol, och att snarast övergå till vatten, sol, grönväte och vind. Men nuförtiden är ordet "avfossilisering" subversivt på de mäktiga ländernas G7- och G20-konferenser, och på de megarikas konferens i Davos, liksom ordet "demokrati" var för 500 år sedan.

Även här, i New York, Cartagena, Bogotá eller Paris, än mer i Madrid, är de summor jag talade om – 600 miljarder, 1,2 biljoner – endast några nollor högre än de summor som utlovades av de utvecklade länderna på COP-konferensen i Paris. De har inte givit dessa, eftersom de inte är intresserade av avfossilisering.

Och mellan nollorna är de futtiga lån som kommer från multilaterala banker, vilka är just harmlös välgörenhet, ren ideologi som tror att kapitalets profit renar atmosfären och räddar livet. De är lögnar, ideologiska, fetischer i avsikt att hindra oss från att titta upp och agera som enad mänsklighet.

Klimatkrisen kräver att vi prioriterar investeringar och anpassning till avfossiliseringen i alla offentliga budgetar; en helt ny global finanspolitik och avskaffandet av skuldriskpremien.

Den som säger att de länder som släpper ut mest växthusgaser, som detta land [USA], den största eller näst största utsläpparen på jorden, inte är riskabla för investering, men att de länder i Syd som absorberar Nords koldioxid i sina djungler och sina vatten är det, endast för att marknaden säger det, har inte bara fel utan leder mot livets avgrund.

Vi måste avskriva de fattigaste ländernas skulder och byta skuldåterbetalningar mot investeringar i åtgärder mot klimatkrisen. Herrar i Kina, Tyskland, USA; Wall Street, Paris, Londonbörsen, om ni vill ha räntan från våra länders skulder, får ni hämta dem från våra kyrkogårdar, från liken; och ni kommer likväl bli lik då ni kommer. Pengar har man föga nytta av bland lik.

Här är ännu ett subversivt ord: plan, en global plan. Detta ord glömdes av marknaden, som sade att vi inte behöver planera, att planen är främ-

Petro har varit ståndaktig i sitt stöd för Palestina. Bild: La Presidencia

mande för människan. Det fanns en fundamentalistisk tilltro till marknaden, den skulle leda till lycka, sade den schweiziska ekonomen Walras.

Men marknaden leder inte till lycka, utan till döden och avgrunden, som vi ser idag. Walras, och nyliberalismen, hade fel från början. I 50 år har vi lett våra länder efter fullständigt kaotiska, ovetenskapliga formler, och vi har inte ännu ändrat dem.

Planen måste vara bindande för alla stater, införd genom global demokrati, övervakad av säkerhetsrådet utan vetorätt. Låt oss tala klarspråk: marknaden kommer inte att lösa klimatkrisen. Låt oss vara tydliga en gång för alla, eftersom den skapades av samma kapital – vilket är en ojämlik mänsklig relation mellan ägaren till en kol- och oljehungrig maskin och de lönearbetande män och kvinnor som ständigt måste producera varor för ägaren att sälja. Dessa ting skapas med ägarens ständigt oljeslukande maskin, vilket skapade klimatkrisen.

Man producerar mer, säljer mer, tjänar mer, och använder allt mer kol och olja, fram till vår tid, men inte för evigt. Oljan och kolet har nått sitt slut, vilket kanske även är kapitalets slut. Om inte kapitalets, så väl mänsklighetens och livets.

Kapitalägaren är alltså en människa med makt, inte ett ting eller en fetisch. Denna människa, med sin totala underkastelse till girigheten, är den som söker acceptans i denna församling. Han söker ständigt efter mer olja i varje land, oavsett att atmosfären förgiftas av koldioxid, att

allt liv på jorden förgiftas.

Borra, borra, borra, säger de nådlöst. Så, mina vänner, kapitalet eller livet, eller girigheten eller livet, eller barbariet eller den lokala och globala demokratin, eller friheten eller döden, som Bolívar sade och höjde sitt rödsvartvita baner: rött för friheten, svart för döden och vitt för freden.

En folkens världsrevolution är inte bara möjlig, den krävs för att övervinna klimatkrisen och förhindra en global kollaps. De förenta folken, inte bara staterna, måste föra dialog sinsemellan. Det är en mänsklighe- tens revolution för att förbli levande och fri på planeten, måhända i förbund med de regeringar som vill försvara livet redan idag.

FN ser sin kris och behovet av förändring. Här samlas nationalstater som inte längre har makt, som ignoreras hur mycket de än röstar, för att nationalstaten har nått sitt måhända slutgiltiga nedfall.

För några århundraden sedan uppfanns den, och den fungerar inte längre, eftersom kapitalet blev globalt, inte nationellt. Stalins socialism borde ha blivit global istället för nationell, men Stalin förstod inte detta. Istället trodde han mer på stammen och i Jalta fördömde han världsrevolutionen i Spanien, Italien, Grekland och kanske Latinamerika.

Det nya politiska subjekt som växer fram är inte nationalstaten, utan mänskligheten. Därför måste FN förvandlas till den förenta, om än mångfaldsrika, mänskligheten. Ett nytt, vik-

tigt politiskt subjekt växer fram i människans historia, enligt mig spektakulärt, eftersom vi övervinner nationalstatens idé för att istället bli mänskligheten.

Men för att denna mänsklighet ska vara enad i aktion, måste den ha demokrati i hela världen. Den måste ha permanent dialog bland all mångfald. Det är skillnaderna som driver oss till möjligheten att effektivt koordinera på global skala – mänskligheten i dialog.

Ja, samhällelig mänsklighet, ja, djupt demokratisk mänsklighet, ja, förhoppningsvis en de fria folkens mänsklighet, vilket är dess synonym, eftersom det inte kan finnas någon förslavad mänsklighet. Den förslavade mänskligheten är en best, som förslavar, kedjar migranter, skickar missiler mot ungdomar och mot barn nära den plats Jesus föddes.

Detta kan inte längre lösas av stater som pratar men inte handlar; det kan inte lösas av ledare mutade av oljan och villiga att skjuta missiler mot det Globala Syds folk. En nytt politiskt subjekt föds härmed: den enade, mångfaldsrika mänskligheten. Medan kollapsen närmar sig och de gamla, vita samhällena i Europa och USA fortsätter applådera åt sina nya moderiktiga Hitlers, lyssnar de varken på sina ungdomar, sina barn, på mänskligheten eller sina kändisar, inte heller på sina farföräldrar som dog hjältedöden på Europas slagfält, i sann kamp emot Hitler och hans brottsliga idé om en överlägsen ras.

Idag gör de samma sak som Hitler: de bygger koncentrationsläger för migranter och väljarmajoriteten applåderar. De säger att migranterna tillhör en underlägsen ras, de skyller allt på dem, som de beskyllde judarna. De kallar dem terrorister, underlägsna, kriminella och droghandlare, allesammans. Detta medan de flesta *narcotraficantes* är blonda och blåögda, med sina enorma förmögenheter i världens största banker, och de bor inte i Bogotá, Caracas, Karibien eller Gaza, utan i Miami.

De är USA-presidentens grannar, och de bor i New York, Paris, Madrid

Petro föreslog en internationell styrka för Palestina. Bild: Jose M. Correa

och Dubai. De bor i lyx, inte i fattigdom, men de skickar missiler dit där det finns fattigdom, inte där det finns lyx. Det är en lögn att Tren de Aragua är en terroristgrupp. De är bara vanliga brottslingar som bildat en liga, uppblåsta av den dumma idén att blockera Venezuela och lägga beslag på dess blytunga och redan giftiga olja.

Migranter är inte brottslingar; de ska inte tas till koncentrationsläger eller utvisas i kedjor. Migration är inget annat än produkten av blockaden mot världens fattigaste länder; Irak, Iran, Kuba eller Venezuela. Den ekonomiska blockaden är inget annat än ett folkmord.

Migration är inget annat än de fattiga ländernas utarmning till följd av obetalbara, giriga skulder. Migration är inget annat än konsekvensen av de krig och invasioner för olja som USA och EU har startat. Migration är inget annat än konsekvensen av klimatkrisen, som på väg mot kollapsen tar vattnet från tropikerna.

Lösningen på migrationen är väsen-skild från kedjor, fängelser och missiler. Det finns, mina herrar, ingen överlägsen ras. Det finns inget folk valt av gud. Varken USA eller Israel. Ignoranta högerextrema fundamentalister tror det. Guds utvalda folk är hela mänskligheten.

De använder migration som en ursäkt för att inte göra något åt den klimatkris som varje dag utsuddar liv. De förföljer migrationen för att vinna röster från vita och äldre, men när de är vid makten underlåter de att stoppa kol- och oljekonsumtionen och främjar istället borrhandet. FN måste ändra detta nu.

Ett annorlunda, humant FN måste först och främst stoppa folkmordet i Gaza. Mänskligheten kan inte tillåta en dag till av folkmord, inte heller tillåta Netanyahus folkmördare eller deras US-amerikanska och europeiska allierade att gå fria. FN måste respektera de internationella brotts-tribunalerna, den internationella rätt som ligger till grund för civilisationen och som är summan av visdomen från människans historia, och

upprätthålla dess domslut. Diplomatin är redan utspelad i fallet Gaza. Den kunde inte lösa saken. Mina ursäkter, president Macron. Vi kan fortsätta insistera och prata, men varje dag, varje minut faller missilerna och dödar oskyldiga barn i det arabiska landet Palestina.

Varje dag som förslag får veto i säkerhetsrådet, varje dag som går, faller bomber och människor dör. Kanske är den som lägger veto inte själv förälder, kanske är han inte vid liv, kanske kommer han från mörkret eller är en robot, för han har inget hjärta, då han lägger sitt veto. Folkmordet måste stoppas med det som efterföljer diplomatin.

Genom en omröstning i generalförsamlingen, inte Säkerhetsrådet där man har veto. En enad styrka för fred i Palestina, en väpnad styrka för att försvara det palestinska folkets liv. Ord och vapen är nödvändiga idag.

Denna styrka är inte blåhjälmarna, som varken är tränade eller alltid vill göra vad de måste. Den är en mäktig armé från de länder som inte accepterar folkmordet. Därför uppmanar jag världens nationer, och framför allt dess folk, att ena sina arméer och vapen.

Palestina måste befrias. Jag kallar på Asiens arméer, de förslavade folk som hjältemodigt besegrade Hitler, Bolívars latinamerikanska arméer, på Garibaldis italienska här, på Martí's, Artigas', Santa Cruzs arméer. Ord räcker inte till i Bolívars frihetens eller dödens tidsålder, för de kommer inte att bomba bara Gaza

Simon Bolívar. Bild: José Toro Moreno

och Karibien, som de redan gör, utan hela den mänsklighet som skriker efter frihet. Från Washington och NATO dödas demokratin och återupplivas tyrannin på global nivå.

Vi måste resa Bolívars rödsvarta fana utan att glömma den vita fredens fana som han reste vid sidan av den, freden som lever i hoppet för livet på jorden och i människornas hjärtan. USA lär inte längre ut demokrati; det dödar den i sina migranter, i sin girighet. USA lär ut tyranni.

FN måste påbörja sitt arbete för att stoppa folkmordet i Gaza som en världsräddande armé, framröstad av generalförsamlingen utan veto. Efter Gaza, ska vi utforma en plan för avfossiliseringen av världsekonomin, så att en global demokrati etableras. Planen ska bevakas av säkerhetsrådet utan vetorätt. Den ska förpliktiga WTO, Världsbanken, IMF och det privata finanssystemet. Från denna startpunkt kan kapitalet underordnas livet och mänskligheten.

Längs denna väg kommer FN att omvandlas från ett statsförbund till ett folkförbund. Ifall vi besegrar klimatkrisen, och det kan vi endast göra som en enad mänsklighet, kommer vi även ha gjort FN till en folkförsamling, som tryggar friheten för var människa på planeten, som ser till att varje människas fulla hjärnpotential släpps fri och kopplas samman. Denna mänsklighetens storhjärna kan inte bara rädda livet på vår planet, utan också uppfylla mänsklighetens uppdrag; expansionen av livet till stjärnorna.

En enad och fri mänsklighet kan se mot stjärnorna och nå dem, precis som romarna tänkte, då de sade "ad astra" – till stjärnorna. Vi är i frihetens och dödens tidsålder. Och död genom missiler är verkligt, men lika så är friheten i människans hjärta och dess kapacitet för enhet, motstånd och existens.

GUSTAVO PETRO
ÖVERSÄTTNING
HANNES PAKARINEN

Kuba har fantastisk natur, som beskyddas av den kubanska statens miljölagstiftning. Bild: Pixabay

Kuba: ett miljövänligt land?

Kubas miljöengagemang på den internationella arenan är välkänt. Hur ser det ut med denna politik inom Kubas gränser? Denis Lavauzelle från den franska solidaritetsorganisationen Cupa Coopération undersöker frågan.

Utvecklingen av begreppet "miljö" [*environment*] från ett traditionellt ekologiskt perspektiv till ett globalt ekosystemperspektiv, återspeglar en fullständig förändring i förståelsen av relationen mellan människa och natur. Engels' marxistiska analys inbjuder oss att förstå det som en dynamisk, motsägelsefull och sammanhängande process.

Den marxistiska dialektiken är inte bara en kraftfull analytisk metod; den föreslår också en omvandling av förhållandet mellan samhälle och natur, där ekosystem upphör att vara föremål för exploatering och istället blir föremål för en medveten synergistisk utveckling.

I ett känt citat sade Engels: "Vi kan bara bemästra naturen genom att underkasta oss den," en maxim som ofta har ignorerats, vilket understryker en grundläggande paradox i miljöhistorien. Hur har det sett ut i Kuba sedan revolutionens början? Vilka effekter har blockaden och den ekonomiska krisen på det nödvändiga miljöskyddet?

Kubas diplomatiska retorik och statens agerande visar på en tydligt positiv inställning till miljöskydd.

Denna vilja omsätts dock inte alltid i praktiken i landets tätbefolkade områden och naturområden.

Kuba har undertecknat 41 multilaterala miljöavtal, däribland konventionen om biologisk mångfald. 85% av denna diplomatiska verksamhet har bedrivits efter den kubanska revolutionen 1959. Historien kommer därför att minnas Fidel Castro som den person som gjort mest för miljöskyddet på Kuba.

Den första miljölagen antogs 1981. Strax efter FN:s miljökonferens och Stockholmskonferensen (1972) följde Kuba efter Colombia, Venezuela och Ecuador och blev det fjärde landet i Latinamerika som antog en lag av denna omfattning.

För att genomföra denna miljöpolitiska strategi skapade Kuba ett helt nätverk av institutioner som leds av ministeriet för vetenskap, teknik och miljö (CITMA). Tjugo år efter att den första miljölagen antogs inrättade ministeriet en kommitté med kubanska experter som har till uppgift att se över lagtexten.

Den ekonomiska kris som Kuba genomgick under denna period ledde till många miljöproblem, orsakade

av en irrationell användning av naturresurserna. Exempel på detta är överfisket av de mest kommersiellt tillgängliga fiskarterna och användningen av tekniker som förstörde havsbotten.

Med tanke på den förväntade höjningen av havsnivån – uppskattningsvis 27 cm fram till 2050 – antog Kubas statsråd år 2000 en lag om kustskydd, vars bestämmelser syftar till att skydda kustområdena och främja hållbara aktiviteter där. Ett nytt initiativ togs 2017 med den statliga planen för bekämpning av klimatförändringarnas effekter i utsatta områden.

Planen har fått namnet *Tarea Vida* (Uppdrag Liv). En av de planerade åtgärderna är att strikt tillämpa byggförbudet i kustområdena, i enlighet med lagen om kustskydd. Tusentals byggnader har redan rivits längs kusten, däribland även bostäder.

Även om regeringen har byggt andra bostäder i områden långt från kusten har dessa beslut väckt ett visst missnöje bland befolkningen, eftersom det inte fanns några varningar om förbudet när dessa hus byggdes. Dessa fakta illustrerar bristen på samordning mellan de organ som

En del av Kubas miljöarbete är fokuset på agroekologisk odling och stadsträdgårdar. På bild den agroekologiska odlaren Fernando Funes. Bild: Jan Strömdahl

ansvarar för tillämpningen av miljöskyddslagstiftningen.

Kubas miljöpolitik har gynnat både naturområden och tätorter. De nya miljöstrategierna utvidgar denna politik till att omfatta städer och områden med mänsklig aktivitet, långt bortom naturområdena.

Skogsområdena hade minskat drastiskt till följd av avverkningen under den spanska kolonialtiden, då man använde träet till infrastruktur och för att öka jordbruksarealen. Avverkningen minskade kraftigt bara några år efter den kubanska revolutionen och skogsområdena har återhämtat sig under de senaste tjugo åren. I regionen är det bara Uruguay och Costa Rica som har gjort jämförbara framsteg.

Kubanska universitet och forskningscentra strävar efter att ställa vetenskapen i samhällets tjänst, och därmed också i miljöns tjänst, till exempel genom det samarbete som bedrivs mellan Institutet för ekologi och geografiska fakulteten vid Havannas universitet inom ramen för forskningsprojektet *Conectando paisajes* (Att koppla samman landskap), som syftar till att skydda hotade bergslandskap.

Trots dessa framgångar kvarstår allvarliga miljöproblem på Kuba, till exempel de som är kopplade till det intensiva jordbruket utan växelbruk som bedrivs på de gårdar som försör huvudstaden med jordbruksprodukter. Dessutom är behandlingen av industriavfall och avloppsvatten fortfarande otillräcklig, liksom kontrollen av aktiviteter som kan hota den biologiska mångfalden (jakt, fiske, trädavverkning).

Medborgarnas engagemang i miljöskyddet, särskilt när det gäller beslutsfattande, är fortfarande svagt. Miljömedvetenheten och utbildningen i naturskydd måste stärkas. Situationen kännetecknas också av bristande utbildning i miljöfrågor bland beslutsfattare på lokal nivå. I vardagen tar sig detta uttryck i att kubanerna, som ibland slänger skräp på marken, saknar medvetenhet om vilken inverkan detta har på miljön.

Men det faktum kvarstår ändå att Kuba i den årliga rapporten "Living Planet" 2016 från NGO World Wide Fund for Nature (WWF) var det enda landet i världen som var på väg mot hållbar utveckling. Besökaren kanske därför blir förvånad när han eller hon hos en kuban eller i en cafeteria ser glas som återvunnits

från rom- eller ölfaskor, eller plastpåsar som just tvättats och torkar i solen. Kubanerna visar i sin vardag prov på sin uppfinningsrikedom och återspeglar det berömda ordspråket "Ingenting går förlorat, ingenting skapas, allt förvandlas."

DENIS LAVAUZELLE
ÖVERSÄTTNING
INKA PERSSON

Denna artikel har tidigare publicerats på webbplatsen Cubania.

Läs mer!

Kubas omställning till ekologisk hållbarhet

av Jan Strömdahl

Tredje omarbetade upplagan, 2021

I denna bok, utgiven av Svensk-Kubanska Föreningen, kan du läsa mer om Kubas ekologiska omställning.

Boken går att beställa via svensk-kubanska.se/bocker. Priset är 100 kronor + frakt.

Medsols: Panelsamtal med Beat Schmid (MediCuba Europa), Louise Österlin och Singoalla Tiroler; den nya ambasadören Raúl Delgado med föreningsordförande Matías Diessler; Beat Schmid presenterar MediCubas arbete; Louise Österlin berättar om den nya studieboken. Bilder: Hannes Pakarinen, Carl Östlund

Höstkonferens för Kuba

Den 18 oktober arrangerades Svensk-Kubanska Föreningens årliga höstkonferens i Uppsala, i Vaksalaskolans matsal. Dagen bjöd på intressanta föredrag, presentation av en ny bok, god mat, musik och mycket mer!

För oss medlemmar i Svensk-Kubanska Föreningen innebär inte hösten bara kallare väder och fallande löv, utan även att den årliga höstkonferensen anordnas. I år var det Uppsalas tur att arrangera.

Strax efter klockan 12:00 invigdes konferensen inför en välfylld matsal av Stefan Bergström, ordförande för Svensk-Kubanska Föreningens Uppsalaavdelning. Sedan han hälsat oss välkomna, och uppmanat alla icke-medlemmar att gå med i föreningen, bjöd han upp dagens första talare, Singoalla Tiroler från Medicinare för Kuba, ett nätverk som firar 20 år i solidaritetskamp för Kuba i år.

Med grund i sina egna erfarenheter från såväl Nicaragua som Kuba upplyste Singoalla församlingen om Kubas hälsovårdssystem och Medicinarnätverkets verksamhet. Särskilt imponerande var kubanernas påhit-

tighet, vilken framgick tydligt ur presentationen.

Singoalla Tiroler följdes av Louise Österlin, som presenterade den nya studiebok, *Boken om Kuba*, som nyligen publicerats av Svensk-Kubanska Föreningen (och som recenserats i detta nummer, s. 10). Den senaste studieboken kom 2004 och det är således på tiden att materialet uppdateras, nämnde Louise som samtidigt underströk att boken säger sanningen som den är, utan försköning.

Näst på tur var Beat Schmid från MediCuba Europa, som berättade om den medicinska solidaritetsorganisationens gångna och nuvarande projekt. Under drygt 30 års verksamhet sedan grundandet 1994 har MediCuba lyckats samla in cirka 30 miljoner euro till Kuba, alltmedan man bidragit med materiellt stöd och samarbete till ön. Beat berättade

även om heparin- och pacemakerkampanjerna, i vilka Svensk-Kubanska Föreningen aktivt deltagit.

Efter Beat tog föreningsordförande Matías Diessler till orda och uppmärksammade den årliga blockadomröstningen i FN, vilken snart går av stapeln. Han berättade även att föreningen har i avsikt att skicka ett brev till utrikesdepartementet (vars innehåll i något omskriven form utgör ledaren för detta nummer) i protest.

Efter en kort fikapaus återvände Louise Österlin till rampljuset, för att berätta om Kubas medicinska internationalism ur ett historiskt perspektiv. Lyssnaren fick höra inte bara om Kubas framgångsrika insatser i Algeriet 1963 och Angola 1975, utan även om moderna kampanjer, som Operation Mirakel eller kamperna mot ebola- och covid-19-virusen.

Eftersom ambassadpersonalen blivit försenade, fick den planerade frågestunden med konsul David Roblejo ersättas av en frågestund med Föreningens egna Zoltan Tiroler. Ett gäng frågor ställdes och besvarades om allt från Kubas nuvarande läge till medicin och annat.

Därefter anordnades ett panelsamtal mellan Beat Schmid från MediCuba (bistådd av sin tolk Matías Diessler), Singoalla Tiroler från Medicinare för Kuba och Louise Österlin från Svensk-Kubanska Föreningen. Ämnet var fritt, och samtalet lades upp efter de frågor som inkom från publiken. Bland annat diskuterades sjukvården, blockaden, hotfulla migrationsmönster och BRICS-samarbetet. Panelen underströk vikten av att gå med i Svensk-Kubanska Föreningen, ifall man vill hjälpa till.

Efter panelsamtalet ankom ambassadpersonalen; konsul David Roblejo och den nya ambassadören, Raúl Delgado. Kort efter sin ankomst fick ambassadör Delgado tala inför mötesdeltagarna med tolkhjälp. Han tackade föreningen för dess långvariga hjälp, redogjorde för Kubas nuvarande läge och den US-amerikanska aggressionen, men avslutade på ett hoppfullt sätt, genom att understryka kubanernas motståndskraft och kampvilja.

Ambassadörens anförande följdes av en frågestund, och därefter middag: kyckling, potatissallad, tomat sallad och bröd i bufféstil, med tillhörande bar. Då deltagarna ätit upp, hölls ett Kubaquiz under ledning av Matías Diessler, och en (något improviserad) auktion. Kvällen avslutades med musik av Roberto Aran och Jorge Herrera.

Sammanfattningsvis var årets höstkonferens, liksom alltid, en trevlig upplevelse från början till slut. Med intressanta föredrag, god mat, fantastisk underhållning och framför allt sällskap från hela landet, kan man inget annat än att ställa en fråga till läsaren: visst kommer du på nästa års höstkonferens?

HANNES PAKARINEN

Middagsbuffén var uppskattad. Bild: Hannes Pakarinen

Roberto Aran och Jorge Herrera bjöd på musik. Bild: Hannes Pakarinen

Kubaquiz, lett av Matías Diessler. Bild: Hannes Pakarinen

Notiser från Vårt Amerika

Tidskriften Kuba må ha ett fokus på just Kuba, men kampen mot USA-imperialismen fortgår ständigt i alla delar av Latinamerika. På detta uppslag samlar vi därför några aktuella notiser från det som den kubanska nationalhjälten José Martí kallade 'Vårt Amerika'.

COLOMBIA

Colombias president Gustavo Petro har haft fullt upp i New York. Den 23 september höll han ett brandtal inför FN (se s. 19–23 i detta nummer), och tre dagar senare medverkade han på en Palestinademonstration i staden.

På demonstrationen uppmanade Petro de US-amerikanska soldaterna att vägra följa Trumps order, och "istället följa mänsklighetens". I gensvar drog USA:s utrikesdepartement in hans visum – träffade han kanske en skör punkt?

VENEZUELA

Den 11 oktober stod det klart att årets Nobelpristagare i fred är... krigshetsaren och fascisten María Corina Machado. Nobel gör kullerbyttor i graven.

Det råder ingen tvivel om att priset är ett led i arbetet för att förbereda ett krig mot Venezuela. Som en lydig USA-knähund tillägnade Machado sitt pris till president Trump för hans avgörande stöd för [oppositionens] sak".
För fler detaljer om myglet bakom fredspriset, se sidor 11–12.

ECUADOR

Stora demonstrationer mot högerpresident Daniel Noboa nyliberala nedskärningspolitik bröt ut i september. Den utlösande faktorn var regeringens beslut att avsluta dieselsubventioneringen, vilket genast höjde bränslepriset drastiskt.

Den 16 september utlyste regeringen undantagstillstånd i sju provinser, och satte in såväl polis som militär. Noboa själv säger att s. k. "narcogäng" ligger bakom protesterna.

PERU

De långvariga demonstrationerna mot högerpresident Dina Boluarte nådde sin kulmen den 10 oktober, då hon avsattes av kongressen för "moralisk inkapacitet" och ersattes av dess talman, José Jeri.

Boluarte var en av de mest impopulära presidenterna i Perus historia, med 2% stöd i mars 2025. Hon kom till makten genom den kupp som avsatte vänsterpresidenten Pedro Castillo 2022. Ironiskt.

BOLIVIA

Den 19 oktober valdes kristdemokraten Rodrigo Paz till president i Bolivia, vilket satte punkt för 20 år av det tidigare regeringspartiet MAS' styre.

MAS-kandidaten gallrades redan i första rundan p.g.a. intern splittring (3,17% stöd), mycket tack vare den tidigare presidenten Evo Morales' uppmaning till sina anhängare att rösta blankt. 19% av väljarna följde hans råd. Vidare förlorade partiet alla sina platser i senaten.

ARGENTINA

Högerpresident Javier Mileis nyliberala nedskärningar möter allt större motstånd. I oktober började nya demonstrationer mot dessa, samtidigt som en generalstrejk utlysts av fackförbunden inom transport och offentlig sektor.

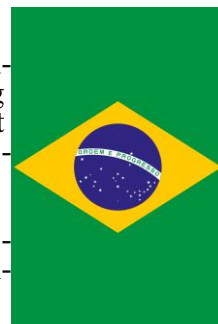
Milei fick sig en till törn i september, då peronisterna segrade i Buenos Aires provinsval. Finanshajarna blev minst lika uppskrämda; pesons värde minskade inom några timmar med 10%. Ridån närmar sig.

BRASILIEN

I september dömdes den tidigare högerextrema presidenten Jair Bolsonaro till 27 års fängelse för sin inblandning i organiserandet av en militärkupp och mordplaner mot nuvarande president Lula da Silva samt Högsta domstolens domare Alexandre de Moraes.

USA:s utrikesminister Marco Rubio hotade med represalier från US-amerikanskt håll efter domen. Denna inblandning fördömdes av Brasiliens utrikesdepartement.

PARAGUAY

Enorma demonstrationer, pådrivna av ursprungsbefolkningen, bröt i september ut mot högerregeringen ledd av president Santiago Peña. I oktober nåddes en seger, då den hårt kritiserade direktören för ursprungsbefolkningsmyndigheten INDI, Ramón Benegas, fick avgå.

Peña, som är kopplad till oligarkfamiljen Cartes och som underkastar sig USA:s direktiv, har länge försökt begränsa ursprungsbefolkningens möjligheter att demonstrera.

Rockad i ambassader

Venezuela har beslutat att stänga sina ambassader i Norge och Australien. Samtidigt kommer man att inrätta nya i Zimbabwe och Burkina Faso.

Dessa åtgärder återspeglar landets engagemang för att försvara den nationella suveräniteten och aktivt bidra till en ny världsordning baserad på rättvisa och solidaritet.

Tyngdpunkten i världen flyttar steg för steg från Väst till det Globala Syd. Att stängningen i Oslo kommer några dagar efter den skandalösa utnämningen av Maria Corina Machado till Nobels Fredspris är en händelse som ser ut som en tanke.

Venezuelas ambassad i Oslo. Bild: Kjetil Ree (Wikimedia Commons)

När man talar om trollen

Trogna läsare minns artikeln *När trollen talar spanska* i TK 3/2024, som behandlade digitala påverkansoperationer i Bolivia, Kuba och Venezuela, bland annat genom trollfabriker och "folkligt uppkomna" hashtaggar mot de demokratiskt valda regeringarna i dessa länder.

Den som trodde att dylika kampanjer endast berör Latinamerika har fel. Nyligen kunde nämligen den israeliska tidningen Haaretz avslöja att Israel finansierar ett brett bot- och trollnätverk i avsikt att stödja återupprättandet av den iranska monarkin under Reza Pahlavi.

Reza Pahlavi, son till shahen av samma namn som fälldes av den islamiska revolutionen 1979, har i över femtio år fortsatt göra anspråk på tronen i det land han senast besökte som 19-åring.

När Israel angrep Iran förra hösten, ställde sig Pahlavi re-

Irans tilltänkta kung Pahlavi. Bild: EU

solut på folkmordsstatens sida. Detta utraderade det redan mikroskopiska stöd han hade bland iranier i Iran. Så länge han har sina israeliska troll, och förbittrade exiliranier, kan han fortsätta nära drömmen om tronen.

Så om du ser ett konto på X hetsa emot Kubas regering, förespråka en väpnad intervention i Venezuela eller dregla över en ny iransk monarki, är det troligt att denna har sitt ursprung i Washington eller Tel Aviv.

SMÅTT & GOTT

Poddtips!

Svensk-Kubanska Föreningens Zoltan Tiroler medverkade nyligen i podcasten *Säg Jag Svär*, där han berättade om USA:s ensidiga krig mot Venezuela och den nuvarande situationen.

Detta mycket sevärda avsnitt finns på YouTube och Spotify – väl värt att lyssna på, ifall man vill hålla sig uppdaterad om Venezuela.

EL DIBUJO - "KRIG = FRED"

Tecknare: Ryömä

KONTAKTINFORMATION Svensk-Kubanska Föreningen

FÖRENINGENS ORDFÖRANDE

Matias Diessler, 073-994 35 16
mdiessler@gmail.com

KANSILI: 08-31 95 30
info@svensk-kubanska.se

www.svensk-kubanska.se

AVESTA

Lars Steiner, 073-040 93 41
larsteiner18@gmail.com

BODEN

Anna-Greta Wallmark, 070-371 97 89
annagreta.wallmark@gmail.com

BOLLNÄS

Magnus Hedman, 073-654 81 85
hedmanmagnus@hotmail.com

BORLÄNGE

Daniel Thomsson, 070-964 60 66
glutensvag@hotmail.com

BORÅS - SJUHÄRAD

Bengt Persson, 070-453 02 41
bengtbp@yahoo.se

ESKILSTUNA

Betty Möller, 073-022 98 73
bettymoller02@gmail.com

FINSPÅNG

Carlinge Wisberg, 076-311 53 38
callewisberg@hotmail.com

GISLAVED

Carl Östlund, 070-236 62 86
carlostlund05@gmail.com

GOTLAND

Klas Hallberg, 073-806 67 90
klasojh@gmail.com

GÖTEBORG

Claudio Alvarez, 070-259 17 71
svensk.kubanska.goteborg@gmail.com

HAGFORS

Hans Skagerlind, 070-555 92 91
uh.skagerlind@live.com

HALMSTAD

Bror Persson, 070-203 14 88
brorpersson@telia.com

HAVANNA - KUBA

Eggis Johansson
 Whatsapp +35 5-697 74 08
eggis.egge@gmail.com

HELSINGBORG

Joel Assarsson, 073-661 28 49
philuren.ja@gmail.com

HUDIKSVAL

Thomas Tornell, 070-949 44 97
thomas.tornell@telia.com

HULTSFRED

Rolf Lif, 076-303 33 41

JÖNKÖPING

Mats Werning, 070-692 96 00
mats.werning@gmail.com

KARLSKRONA

Ulf Bjerén, 076-405 99 70
ulf@bjeren.se

KARLSTAD

Pär Letell, 070-095 07 22
pletell47@gmail.com

KUNGÄLV

Jonas Hammarström, 073-036 40 33
jonas.hammarstrom@telia.com

LINKÖPING

John Godoy, 070-222 56 70
john.joseph.godoy@gmail.com

LUDVIKA

Marcus Wetterberg, 076-142 41 43
marcus.wetterberg@gmail.com

LULEÅ

Jan Englund, 070-338 40 44
jan.g.englund@gmail.com

LUND

Lars Nerpin, 070-272 55 27
larsnerpin@outlook.com

LYSEKIL - FYRBODAL

Bengt-Olof Andersson, 070-884 19 52
bengt.olof.andersson@gmail.com

MALMÖ - SÖDRA SKÅNE

Winnie Svendsen, 070-940 29 12
winnie.svendsen@minepost.nu

MORA

Vivi Sandström, 070-635 84 31
sandstromvivi@gmail.com

NORBERG

Arne Andersson, 070-373 98 51
over-stock-och-sten@telia.com

NORRKÖPING

Marta Gutiérrez, 070-527 41 70
marta.gutierrez.sanmartin@gmail.com

NYBRO

Johan Karlsson, 070-562 56 30
brown_sand00@hotmail.com

PAJALA

Reino Esberg, 072-740 94 10

SALA

Carina Kreku, 070-588 52 52
svensk-kubanska@admanum.se

SKELLEFTEÅ

Sune Marklund, 070-245 41 52
sunemarklund@gmail.com

STOCKHOLM

Rolando Zanzi
svenskkubanska.sth@gmail.com

SUNDSVALL

Bertil Olsson, 070-225 41 05
olssonbertil14@gmail.com

UDDEVALLA - FYRBODAL

Eva Ludvigsson, 073-046 18 89
evalud@live.com

ULRICEHAMN - SJUHÄRAD

Arne Sjögren, 0321-157 74
arne@sjogren.info

UMEÅ

Oskar Wigren, 072-718 63 94
oskar_wigren@yahoo.com

UPPSALA

Stefan Bergström, 070-821 59 61
stefan.bergstrom59@gmail.com

VALDEMARSVIK

Karl Tingström, 070-242 69 62
karl.tingstrom@gmail.com

VARBERG

Marianne Dovemark, 070-956 68 85
marianne.dovemark@gu.se

VÄRNAMO

Carl Östlund, 070-236 62 86
carlostlund05@gmail.com

VÄSTERÅS

Nidia Åman, 076-402 44 27
nidialoarte@gmail.com

VÄXJÖ

Juan Carlos Sepúlveda, 070-207 89 96
coto55@hotmail.com

ÅNGE

Monica Stenberg, 073-352 98 78
monica.stenberg@telia.com

ÖREBRO

Hannes Pakarinen, 072-572 57 20
hannes.pakarinen@gmail.com

ÖSTERSUND

Arne Olofsson, 070-512 15 83
arne.olofsson1951@gmail.com

"LAS IDEAS NO SE MATAN"

Stöd Kuba!

- Du som inser betydelsen av det **SOCIALISTISKA KUBA**
- Du som är **POLITISKT MEDVETEN**
- Du som är **ANTIIMPERIALIST**

Bli medlem i **SVENSK-KUBANSKA FÖRENINGEN** redan idag!

För om inte du – så vem?

Läs mer på svensk-kubanska.se
Skanna qr-koden här intill för att
komma direkt till medlemssidan!

MEDLEMSAVGIFTER: Ordinarie **300kr/år** Pensionärer, studerande, arbetslösa
och ungdomar under 20 år **150kr/år** Familjemedlemskap **450kr/år**

Som medlem får du också hem **TIDSKRIFTEN KUBA**,
som utkommer fyra gånger om året!

LEVANTATE
POR
CUBA

Svensk-Kubanska Föreningen
svensk-kubanska.se

22.05.2025